

§ 81

Remiss - EU-kommissionens förslag på revidering av Avfallsdirektivet (2008/98/EG) UVA-2023-01551

Beslut

Styrelsen för Uppsala Vatten och Avfall AB föreslås besluta

att uppdra åt Sigrid De Geyter (verkställande direktör) att lämna remissyttrande till Uppsala kommun.

Beslutsunderlag

- Tjänsteskrivelse: Remiss - EU-kommissionens förslag på revidering av Avfallsdirektivet (2008/98/EG)

Expedieras till

Kommunledningskontoret

Uppsala Vatten och Avfall AB
**Tjänsteskrivelse till Styrelsen för Uppsala Vatten
och Avfall AB**

Datum: 2023-08-21
Diarienummer: UVA-2023-01489

Handläggare:
Irina Persson

Remiss: Kommunala föreskrifter om användandet av den allmänna va-anläggningen (ABVA) 2023

Förslag till beslut

Styrelsen för Uppsala Vatten och Avfall AB föreslås besluta

att avge yttrande till Svenskt Vatten enligt bilaga 1 samt

att paragrafen förklaras omedelbart justerad.

Bakgrund samt hur beredningen av ärendet gått till

Svenskt Vatten har en mall för hur kommuners föreskrifter om användning av den allmänna VA-anläggningen kan utformas ("ABVA"). Den senaste versionen av stöddokumentet är från 2007 och ligger till grund för de föreskrifter som antagits i Uppsala kommun. Sommaren 2022 remitterade Svenskt Vatten ett förslag på uppdatering av denna malltext. Efter genomgång av remissvar (från bl.a. Uppsala Vatten) har Svenskt Vatten ytterligare omarbetat och remitterat ett nytt förslag 2023 där synpunkter ska vara inne senast den 29 september 2023.

De medarbetare från avdelningarna Hållbar affärsutveckling, VA-nät, Planeringsavdelningen och Verksamhetsstöd som granskade den tidigare remissen har granskat det nya förslaget och arbetat fram detta remissvar.

Sammanfattning

Svenskt Vattens förslag på uppdaterad malltext för kommunal föreskrift (ABVA) innebär i huvudsak förbättringar. Den stora nyheten är förslaget i 19§ att VA-huvudmannen ska kunna ställa krav på fastighetsägare att rena och fördröja dagvatten. Syftet är gott, men regelverket borde utformas annorlunda. Utgångspunkt för regleringen är "hushållsdagvatten", ett begrepp som inte är definierat och som Svenskt Vatten i tidigare utredningar funnit olämpligt. I remissvaret pekar Uppsala Vatten på detta och på att istället använda begreppen "normaldagvatten volym" respektive

Uppsala Vatten och Avfall AB

**Tjänsteskrivelse till Styrelsen för Uppsala Vatten
och Avfall AB**

Datum:

2023-08-21

Diarienummer:

UVA-2023-01489

Handläggare:
Irina Persson

”normaldagvatten kvalitet” – samt att dessa begrepp behöver definieras av VA-huvudmannen utifrån lokala förhållanden.

Risker och konsekvensbedömning av förslag till beslut

Remissvaret avser utformningen av Svenskt Vattens mall till kommunal föreskrift, och har som sådant varken risker eller möjligheter. Dessa uppkommer istället när Uppsala kommun senare överväger att uppdatera nu gällande föreskrift i enlighet med mallen från Svenskt Vatten. Möjligheten att ställa krav mot fastighetsägare att bidra till hantering av dagvatten har varit efterfrågad länge, men är komplicerad och har inte gått att lösa. Dilemmat är att det samhällsekonomiskt kan vara mest effektivt att åtgärder vidtas på fastighetsnivå, men att dagvattenhantering primärt är ett ansvar för VA-huvudmannen. Ett kompletterande ansvar för fastighetsägare måste vara väl balanserat för att minska risken för rättsliga överprövningar när regelverket senare ska tillämpas.

Ekonomiska, juridiska och miljömässiga konsekvenser

Förslaget har inga ekonomiska, juridiska eller miljömässiga konsekvenser.

Bilagor

1. Uppsala Vattens remissvar
2. Svenskt vattens remiss (missiv)
3. Svenskt Vattens remiss (översikt)
4. Svenskt Vattens remitterade förslag
5. Uppsala kommuns nu gällande ABVA

Expedieras till

Svenskt Vatten: juristen@svensktvatten.se

Sigrid De Geyter
VDIda Hellrup
Avdelningschef

Bilaga 1

Datum

2023-09-04

Svenskt Vatten

juristen@svensktvatten.se

Handläggare

Björn Gullefors

Diarienummer

UVA-2023-01489

YTTRANDE

Remissvar nytt förslag på ABVA

Uppsala Vatten och avfall AB (Uppsala Vatten) har tagit del av förslaget till ny ABVA. Även 2022 remitterade Svenskt Vatten ett motsvarande förslag, vilket därefter har omarbetats. Bolagets synpunkter på förslaget sammanfattas nedan, och utvecklas därefter och följer då dispositionen från det remissade materialet.

Sammanfattning

Uppsala Vatten ser positivt på att det tydliggörs vilket lagstöd som finns för att meddela föreskriften. Tillämpningsområdet bör dock vara all användning av den allmänna VA-anläggningen i kommunen, inte bara fastigheter inom verksamhetsområde. Vad som redan är reglerat i lag behöver inte upprepas i föreskriften. De inledande bestämmelserna kan därför både förenklas och förtydligas.

I 19§ har möjligheten att tilldela fastighetsägare skyldigheter kopplats till hur fastighetsens dagvatten skiljer sig från "hushållsdagvatten". Detta går emot tidigare Svenskt Vatten-utredningar, och skapar flera frågetecken. Uppsala Vatten förordar att regleringen istället bör utgå från den *konstruktion* Svenskt Vatten tidigare förordat i utredningar, nämligen begreppsparat "*normaldagvatten kvalitet*" respektive "*normaldagvatten kvantitet*", men att vissa anpassningar behöver göras. Bland annat behöver värdena utgå från lokala förhållanden. Ett nationellt "normaldagvatten" kan inte ansättas. Flera följdfrågor behöver utvecklas oavsett vilken konstruktion Svenskt Vatten till sist stannar vid.

Inledande bestämmelser

Det är värdefullt att förslaget synliggör vilket lagstöd som finns för kommuner att besluta föreskrifterna (1§). Motsvarande konstruktion som myndigheter generellt tillämpar borde dock användas istället för att fokusera på att kommunfullmäktige *meddelar* sitt beslut. Vidare är bemyndigandet till kommunerna begränsat till

Uppsala Vatten och Avfall AB**Postadress**
Uppsala VattenBox 1444
751 44 Uppsala**Kundtjänst**
Telefon: 018-727 94 00kundtjanst@uppsalavatten.se
Fax: 018-727 94 10**Webbplats**
www.uppsalavatten.se**Organisationsnummer**
556025-0051

"användningen" och av 3§ följer var föreskrifterna gäller – det är därför överflödigt att även i 1§ definiera föreskrifterna som "lokala" och att de avser användningen av den allmänna VA-anläggningen.

1§ [X kommun] föreskriver med stöd av 23 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster (vattentjänstlagen) och 2 § förordningen (2007:701) om allmänna vattentjänster följande.

Det är genom lagen om allmänna vattentjänster (LAV) kommunerna bemyndigas att göra föreskrift. En kommun kan inte göra föreskrifter i strid med lag (RF 11 kap. 14§). Det är alltså givet att bestämmelser i LAV har företräde framför kommunens föreskrift. Innehållet i LAV behöver därför inte upprepas i föreskriften.

I 3§ förslaget begränsas giltigheten av föreskrifterna geografiskt till fastigheter belägna inom det av kommunen beslutade verksamhetsområdet. Föreskrifterna borde dock gälla allt användande av den allmänna VA-anläggningen i kommunen, även t.ex. avtalskunder utanför verksamhetsområde. Det är en märklig ordning att på förhand föreskriva att kommande ändringar av föreskrifterna ska följas.

Därmed kan övervägas att istället formulera 2-3§§ enligt följande.

2 § Vad som är föreskrivet i vattentjänstlagen gäller oberoende av dessa föreskrifter och vid konflikt har regleringen i vattentjänstlagen företräde. Definitioner och uttryck i dessa föreskrifter har samma betydelse som i vattentjänstlagen.

3§ Dessa föreskrifter omfattar all användning av den allmänna VA-anläggningen i [X kommun].

Vattenmätare

I 9§ andra stycket regleras att huvudmannen ska godkänna vattenmätarens plats, och även bestämma om en tidigare godkänd plats behöver ändras. Konstruktionen innebär att det ska finnas ett individuellt godkännande av utformningen för varje mätarplats. Enklare vore att huvudmannen tar fram riktlinjer och publicerar på sin hemsida, och så måste fastighetsägaren förhålla sig till dessa enligt krav som fastställs i ABVA. Endast i de fall där mätarplatsen inte är utformad i enlighet med riktlinjerna behöver då huvudmannen engagera sig i en enskild mätarplats och kräva ändrad utformning. Vattenmätarens plats kan inte anses vara en del av VA-installationen, och något hinder att föreskriva hur den ska vara utformad torde därmed inte föreligga.

9§ - - -

Platsen för vattenmätare ska vara utformad enligt huvudmannens vid var tid gällande riktlinjer. Om huvudmannen bedömer att vattenmätarplatsen inte uppfyller riktlinjerna ska fastighetsägaren senast inom tre månader ombesörja och bekosta ändring på huvudmannens anmodan.

Uppsala Vatten och Avfall AB

Postadress
Uppsala Vatten

Box 1444
751 44 Uppsala

Kundtjänst
Telefon: 018-727 94 00

kundtjanst@uppsalavatten.se
Fax: 018-727 94 10

Webbplats
www.uppsalavatten.se

Organisationsnummer
556025-0051

Användning av den allmänna dagvattenanläggningen

Utgångspunkt för 19§ är skiljelinjen mellan "hushållsdagvatten" och annat dagvatten, vilket diskuteras i det följande.

Begreppet hushållsdagvatten

Begreppet "hushållsdagvatten" är inte definierat, och i en tidigare Svenskt Vatten Utveckling-rapport (SVU 2017:12) har tillbakavisats att använda termen. Istället förordas att utgå från "*normaldagvatten kvantitet*" respektive "*normaldagvatten kvalitet*". "Hushållsdagvatten" bedöms som olämplig benämning eftersom VA-huvudmannens skyldighet att hantera dagvatten även omfattar sådant vatten från kvartersmark, allmän platsmark, parker och torg med mera – och alltså inte bara dagvatten från bostadsytor.¹

Problematiken och SVU-rapporten har uppmärksammats i en statlig utredning (SOU 2020:3, sid 534f). Svenskt Vatten har också i ett remissvar till regeringen använt termen *normaldagvatten* för att göra åtskillnad mot skyfallsdagvatten (M2017/01407/KI).² Slutsatserna runt terminologin upprepas och byggs ut i en senare SVU-rapport (2018-09, sid 12).³ Det är därför oväntat att Svenskt Vatten nu föreslår att begreppet "hushållsdagvatten" ska läggas till grund för utformningen av lokala föreskrifter hos kommunerna, och styra mot vilka fastighetsägare krav kan ställas. Dessutom utan att lägga fast tydliga definitioner av vad som skiljer hushållsdagvatten från annat dagvatten.

Dagvatten från bostäder

Enligt ordalydelsen av 19§ är "hushållsdagvatten" sådant dagvatten som kommer från bostäder. Regleringen synes utgå från att dagvatten från bostäder är homogent. I ett dagvattenperspektiv är det dock stor skillnad mellan villaområden där varje bostad har egen trädgård, jämfört med bostadsområden som huvudsakligen består av flerfamiljshus med tillhörande parkeringar, trottoarer och gator mm. Bedrivs dessutom förorenande verksamhet nära ett sådant bostadsområde kommer dagvattnet skilja sig stort från villabostäder, både i fråga om volym som behöver hanteras och föroreningshalt.

Sommaren 2018 drabbades Uppsala av ett >100-årsregn med översvämningsskador som följd (även i bostadsområden). Kravet för en allmän VA-anläggning är att uppfylla

¹ Svenskt Vatten Utveckling, Rapport nr 2017:12 (Hjelmqvist mfl.)

"Att definiera normaldagvatten: förslag och resonemang"

https://www.svensktvatten.se/contentassets/8a62d9ca25874c48b54e8d19de3a0d62/svu-rapport_2017-12.pdf

² Svenskt Vattens yttrande till Miljö- och energidepartementet (2017-08-23, dnr M2017/01407/KI) över klimatanpassningsutredningen

<https://www.regeringen.se/contentassets/351a1b8d76ce4872aa29529a8c3e7057/svenskt-vatten.pdf>

³ Svenskt Vatten Utveckling, Rapport nr 2018-09 (Fältström mfl),

"Kommunperspektiv på uppströmsarbete i Sverige i dag och i framtiden"

<https://vattenbokhandeln.svensktvatten.se/produkt/kommunperspektiv-pa-uppstromsarbete-i-sverige-i-dag-och-i-framtiden/>

Uppsala Vatten och Avfall AB

Postadress
Uppsala Vatten

Box 1444
751 44 Uppsala

Kundtjänst
Telefon: 018-727 94 00

kundtjanst@uppsalavatten.se
Fax: 018-727 94 10

Webbplats
www.uppsalavatten.se

Organisationsnummer
556025-0051

”skäliga anspråk på säkerhet” vilket i praxis innebär att ett 10-årsregn ska klaras, något dagvattennätet i Uppsala klarar. Vid skyfall kan alltså volymer av dagvatten även från rena bostadsområden vara problematiska att hantera, och i mera extraordinära fall går detta utöver VA-huvudmannens ansvar (jfr prop. 2005/06:78 sid 104f). För dessa situationer kan finnas skäl att alla slags fastighetsägare bidrar med lösningar.

Andra faktorer viktiga, än bebyggelsens karaktär

Den föreslagna dagvattenregleringen föreslås utgå från hur bebyggelsen i ett område används. Men för hantering av ”volym dagvatten” har mängden hårdgjord yta och systemuppbyggnaden av ledningsnätet större betydelse för dagvattenhanteringen än faktorn bebyggelsens användningsområde. Det finns t.ex. inte skäl att anta att en kulturbyggnad genererar mer volym eller mer förorenat dagvatten, än vad ett flerfamiljshus gör. I äldre stadskärnor har ledningssystem ofta konstruerats till sämre funktion än hur ledningsnäten byggs och dimensioneras idag. Detta är svårt och mycket kostsamt att helt bygga bort.

Inte heller kravbild för ”kvalitet dagvatten” borde styras av vad bebyggelsen används till där dagvattnet uppkommer. Recipienters faktiska eller legala förmåga att ta emot förorening är mer kritiska faktorer, liksom vilken sammantagen annan föroreningsbelastning som finns utöver dagvattnet. Mycket talar för att det inte går att fastställa ett relevant haltvärde för normaldagvatten som är lika över hela landet. En VA-huvudman med havet som recipient bör t.ex. kunna släppa ut dagvatten med något högre halter föroreningar än vad som är möjligt på orter där recipienten är en mindre vattenförekomst som kanske också belastas av utsläpp från andra verksamheter. Därför behöver kraven i ABVA ställas utifrån vad recipienten klarar.

Endast krav mot vissa fastighetsägare?

I förarbetena till vattentjänstlagen diskuteras ansvarsfördelningen mellan VA-huvudman och fastighetsägare, och det konstateras att fastighetsägares ansvar blir avhängigt av vilka närmare föreskrifter kommunen har meddelat med stöd av lagen – samt om fastighetsägarna följt dessa föreskrifter (prop 2005/06:78 sid 104f). Det går inte att utläsa att lagstiftaren vill göra någon åtskillnad mellan fastighetsägare som äger bostäder från andra slags fastighetsägare.

Även dagvatten från bostadsområden kan vara problematiskt att hantera, men med den föreslagna regleringen vore det inte möjligt att föreskriva skyldigheter för ägare till bostadsfastigheter. Detta eftersom dagvatten från bostadsfastigheter per definition inte kan ”mer än oväsentligt avvika från dagvatten från bostäder”. Ett regelverk som utan saklig grund gör åtskillnad mellan bostadsfastighetsägare och ägare av annan fastighet kan ifrågasättas vara ”skäligt och rättvist” (se 31§ vattentjänstlagen) och skulle även kunna utmanas på konstitutionell grund.

Uppsala Vatten och Avfall AB

Postadress
Uppsala Vatten

Box 1444
751 44 Uppsala

Kundtjänst
Telefon: 018-727 94 00

kundtjanst@uppsalavatten.se
Fax: 018-727 94 10

Webbplats
www.uppsalavatten.se

Organisationsnummer
556025-0051

Normaldagvatten förordas framför hushållsdagvatten

Uppsala Vatten ser sammanfattningsvis risker med en reglering som styrs av begreppet "hushållsdagvatten" och förordar istället den systematik Svenskt Vatten tidigare arbetat fram ("normaldagvatten kvalitet" respektive "normaldagvatten kvantitet"). Vad som är normal volym dagvatten skulle kunna definieras med utgångspunkt i vilka flöden som uppkommer per kvadratmeter vid det för systemuppbyggnad dimensionerande kravet "tioårsregn". Vad som är godtagbar föroreningsgrad för dagvatten skulle kunna beskrivas med den systematik som skissats i SVU 2017:12, tabell 3-4 (sid 12) även om regleringen inte i och för sig måste stanna vid de föroreningsämnen och halter som beskrivits där. Godtagbar föroreningsgrad behöver vara anpassat till lokala förhållanden. Vilka föroreningar och halter som ska ansättas bör därför beslutas av VA-huvudmannen med utgångspunkt i vilket dagvatten recipienten kan hantera, samt VA-huvudmannens möjlighet att rena och fördröja dagvattnet i den allmänna Va-anläggningen.

Väljer Svenskt Vatten att fastighetsägares skyldigheter enligt ABVA ska kopplas till "hushållsdagvatten", så behöver begreppet utvecklas och beskrivas ytterligare. Oavsett om hushållsdagvatten eller normaldagvatten ska vara styrande rekvisit, så behöver det i förslaget redovisas tydligare vilka underlag en VA-huvudman måste ha och vilka överväganden som ska föregå att krav ställs mot en viss fastighetsägare vad gäller åtgärder med dagvattnet. Vidare behöver utvecklas om / hur en fastighetsägare ska kompenseras ifall denne tvingas ta ansvar för ett områdes dagvatten, medan andra fastighetsägare inte har behövt göra det (jämför att kostnader ska fördelas "skäligt och rättvist" enligt 31§ LAV).

Pågående lagstiftningsarbete

Utredningen "Vattenfrågor vid planläggning och byggande" (dir. 2021:92) arbetar bland annat med förslag på ny reglering av dagvattenfrågor i lagen om allmänna vattentjänster. Uppsala Vatten vill avslutningsvis understryka vikten av att Svenskt Vatten säkerställer att förslaget till ABVA är förenligt med de författningsförändringar som föreslås.

Uppsala Vatten och Avfall AB

Sigrid De Geyter, VD

Uppsala Vatten och Avfall AB

Postadress
Uppsala Vatten

Box 1444
751 44 Uppsala

Kundtjänst
Telefon: 018-727 94 00

kundtjanst@uppsalavatten.se
Fax: 018-727 94 10

Webbplats
www.uppsalavatten.se

Organisationsnummer
556025-0051

Bilaga 2

Kommunala föreskrifter om användandet av den allmänna va-anläggningen (ABVA)

Kommunen får också fastställa föreskrifter för användningen av den allmänna va-anläggningen. Föreskrifterna utgör en form av normgivning som kommunen bestämmer ensidigt, dvs. det krävs inte något avtal med fastighetsägaren för att bestämmelserna ska bli bindande.

Enligt 23 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster får kommunen efter bemyndigande av regeringen meddela ytterligare föreskrifter om användningen av den allmänna va-anläggningen. Ett sådant bemyndigande finns i 2 § förordningen (2007:701) om allmänna vattentjänster.

Svenskt Vatten har i publikationen P94 utarbetat textförslag till bestämmelser och förslag till information till fastighetsägaren.

Utöver nämnda textförslag återfinns i publikationen kommentarer till de båda textförslagen. Dessa är riktade till huvudmannen för den allmänna va-anläggningen och avser belysa bakgrunden till vissa av bestämmelserna i föreskrifterna och vad som särskilt bör observeras. Kommentarer till informationsskriften ger främst tips om förhållanden som kan vara specifika för vissa kommuner. Om det finns andra särskilda förhållanden som fastighetsägarna bör informeras om kan informationsskriften givetvis kompletteras med dessa.

Senast uppdaterad

2023-07-04

Innehållsansvarig

[Pär Dalhielm](#)

Reviderat förslag till kommunala föreskrifter (ABVA) på remiss t.o.m. 29 september 2023

Svenskt Vatten har i publikationen P94 utarbetat textförslag till Allmänna bestämmelser för användande av kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning (ABVA 07). Publikationen är från 2007 och är i behov av uppdatering. Ett nytt förslag har tagits fram och skickas nu ut på remiss. Synpunkter på förslaget önskas senast den 29 september 2023. Ett digitalt remisseminarium kommer att hållas den 29 september 13.00, mer information om detta kommer att läggas ut på hemsidan i mitten av augusti.

Reviderat förslag till kommunala föreskrifter

[Remissmissiv \(PDF\)](#)

[Remissversion ABVA 2023 \(PDF\)](#)

Vattentjänster

Dricksvatten & hälsa

Avlopp & miljö

Rörnät & klimat

Organisation & juridik

Utbildning

Våra kurser

Utbildningsvägar

Konferenser & seminarier

Konferensdokumentation

Forskning

Svenskt Vatten Utveckling

Sök pengar

Extern forskning och utveckling

Politik och påverkan

Svenskt Vatten tycker

Debatt

Remisser

Aktuellt påverkansarbete

Box 14057, 167 14 BROMMA

Tel: 08-506 002 00

E-post: svensktvatten@svensktvatten.se

Svenskt Vattens dataskyddspolicy

Bilaga 3

Remiss – Kommunala föreskrifter om användandet av den allmänna va-anläggningen (ABVA)

Svenskt Vatten har i publikationen P94 tagit fram bl.a. förslag till *Allmänna bestämmelser för användande av kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning (ABVA 07)*.

Publikationen är från 2007 och i behov av uppdatering. Svenskt Vatten skickade under sommaren 2022 ut ett nytt reviderat förslag på remiss. Mot bakgrund av de synpunkter som kommit in har ett omarbetat förslag tagits fram som härmed skickas ut på remiss för synpunkter.

Vi önskar era synpunkter **senast den 29 september 2023**. Remissynpunkter skickas till: juristen@svensktvatten.se.

Ett digitalt remisseminarium för att presentera förslaget kommer att hållas kl 13.00 den 29 augusti 2023. Mer information om detta kommer att finnas på Svenskt Vattens hemsida.

Efter remisstidens utgång kommer inkomna synpunkter att hanteras och den slutliga versionen kommer att fastställas av Svenskt Vattens vd. Vänligen notera att publikationen inte har den slutliga layouten och att den även kommer att språkgranskas inför fastställandet.

Inför remissvar

Följ gärna förslagets disposition i remissvaret. Var så tydlig och konkret som möjligt och hänvisa till de paragrafer eller avsnitt i texten som synpunkterna avser. Vi tar gärna emot förslag till alternativa formuleringar.

För att underlätta läsningen har en tabell tagits fram där det anges vilken bestämmelse i nuvarande ABVA 07 som respektive paragraf i det nya förslaget i huvudsak motsvarar. Notera att det är en översiktlig redovisning och eftersom i stort sett alla bestämmelser har uppdaterats språkligt så kan de se annorlunda ut även om ingen ändring gjorts i sak.

Reviderat förslag föreskrifter och ev motsvarighet i ABVA 07
1 § Bestämmelsen är ny
2 § Bestämmelsen är ny
3 § Bestämmelsen motsvarar i huvudsak punkten 1
4 § Bestämmelsen motsvarar punkten 2 samt första stycket i punkterna 4 och 7
5 § Bestämmelsen motsvarar punkten 3
6 § Bestämmelsen motsvarar punkten 4 andra stycket
7 § Bestämmelsen motsvarar punkten 4 tredje stycket
8 § Bestämmelsen motsvarar punkten 5
9 § Bestämmelsen motsvarar punkten 6
10 § Bestämmelsen motsvarar andra stycket i punkterna 7 och 13
11 § Bestämmelsen motsvarar punkten 10
12 § Bestämmelsen motsvarar punkten 9
13 § Bestämmelsen motsvarar punkten 11
14 § Bestämmelsen motsvarar punkten 12 andra stycket

Svenskt Vatten är branschorganisationen för landets viktigaste livsmedelsproducenter och miljövärdhetsföretag – VA-organisationerna. Vår vision är att Sverige ska ha rent dricksvatten, friska sjöar och hav. Vi företräder alla 290 kommuners VA-organisationer. De förser 9,5 miljoner människor med rent vatten varje dag, året om.

15 § Bestämmelsen motsvarar punkten 12 tredje stycket
16 § Bestämmelsen motsvarar punkten 12 fjärde stycket
17 § Bestämmelsen motsvarar punkten 14
18 § Bestämmelsen motsvarar tillägsbestämmelsen för LTA-anläggning
19 § Bestämmelsen är ny
20 § Bestämmelsen är ny
21 § Bestämmelsen är ny
22 § Bestämmelsen är ny
23 § Bestämmelsen är ny

Bilaga 4

Förslag

Föreskrifter om användningen av kommunens allmänna va- anläggning

med

vägledande kommentarer

Bilaga

Information till fastighetsägare

Ersätter Svenskt Vattens publikation P94, januari 2007

Innehållsförteckning

Förslag till föreskrifter	2
Kommentarer till textförslag till kommunala föreskrifter	7
Användning av den allmänna dricksvattenanläggningen	7
Användning av den allmänna spillvattenanläggningen	9
Användning av den allmänna dagvattenanläggningen	12
Bilaga: Information till fastighetsägare om kommuns allmänna va-tjänster	15
Inledning	15
Förbindelsepunkters lägen	16
Anslutning till den allmänna va-anläggningen	17
Användning av den allmänna dricksvattenanläggningen	18
Användning av den allmänna spillvattenanläggningen	19
Användning av den allmänna dagvattenanläggningen	21
Avgifter	22
Övrigt.....	22

Förslag till föreskrifter

Inledande bestämmelser

1 § Med stöd av 23 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster (vattentjänstlagen) och 2 § förordningen (2007:701) om allmänna vattentjänster meddelar kommunfullmäktige följande lokala föreskrifter om användningen av den allmänna va-anläggningen.

2 § Definitioner och uttryck i dessa föreskrifter har samma betydelse som i vattentjänstlagen.

3 § För fastighetsägarens användning av den allmänna va-anläggningen i kommun gäller vad som föreskrivs i vattentjänstlagen och annan författning samt vad som föreskrivs nedan.

Dessa föreskrifter omfattar fastigheter som är belägna inom det av kommunen beslutade verksamhetsområdet för respektive vattentjänst.

Vad som enligt dessa bestämmelser gäller för en fastighetsägare gäller enligt 2 § vattentjänstlagen även för den som innehar fast egendom med tomträtt, ständig besittningsrätt, fideikommissrätt eller på grund av testamentariskt förordnande och enligt 5 § vattentjänstlagen den som har ingått avtal med huvudmannen om att få använda den allmänna va-anläggningen.

Det som gäller för en fastighet kan enligt 4 § vattentjänstlagen även gälla för en byggnad eller annan anläggning som inte tillhör fastighetens ägare.

Fastighetsägaren är skyldig att följa ändringar i och tillägg till dessa föreskrifter.

4 § Huvudman för den allmänna va-anläggningen är

Huvudmannen tillhandahåller vattentjänster till en fastighet, vars ägare i enlighet med 16 och 18 §§ vattentjänstlagen har rätt att använda den allmänna va-anläggningen och som följer gällande bestämmelser för användandet, om behovet inte kan tillgodoses bättre på annat sätt.

5 § En fastighetsägare som vill ansluta en fastighet till den allmänna va-anläggningen ska göra en skriftlig anmälan till huvudmannen som sedan utför inkopplingen.

Användning av den allmänna dricksvattenanläggningen

Huvudmannens skyldighet att leverera dricksvatten

6 § Huvudmannens är endast skyldig att leverera vatten av dricksvattenkvalitet för normal hushållsanvändning. Huvudmannen garanterar inte att ett visst vattentryck eller en viss vattenmängd per tidsenhet alltid kan levereras.

Värmeutvinning

7 § Vatten som levereras genom en allmän va-anläggning får utöver vad som motsvarar normal hushållsanvändning utnyttjas för värmeutvinning endast om huvudmannen efter ansökan skriftligen medger detta.

Huvudmannens rätt att begränsa leveransen med mera

8 § Huvudmannen får tillfälligt begränsa eller avbryta vattenleveransen när denne bedömer att det är nödvändigt för att förebygga miljö-, person- eller egendomsskada och för underhåll, ändring, kontroll eller annan sådan åtgärd som berör huvudmannens egna eller därmed förbundna anläggningar.

Vid vattenbrist eller risk för vattenbrist är fastighetsägaren skyldig att reducera sin vattenförbrukning enligt huvudmannens anvisningar.

Vid planlagt driftsavbrott ska huvudmannen på lämpligt sätt meddela fastighetsägaren om detta.

Vattenmätare

9 § Om vattenförbrukningen hos en fastighetsägare ska fastställas genom mätning tillhandahåller huvudmannen vattenmätaren som förblir huvudmannens egendom. Huvudmannen bestämmer antalet mätare och vilken typ av mätare som ska användas. Fastighetsägaren ska bekosta de anordningar som behövs för uppsättning av mätare och sammankoppling med va-installationen i övrigt.

Vattenmätarens plats ska vara godkänd av huvudmannen. Huvudmannen bestämmer om en tidigare godkänd plats behöver ändras.

Huvudmannen har rätt att kostnadsfritt disponera platsen och har ensam befogenhet att sätta upp, ta ned, kontrollera, justera, underhålla samt till- och fränkoppla mätaren.

Fastighetsägaren är skyldig att skydda enheten mot frost och annan skada.

Användning av den allmänna spillvattenanläggningen

Huvudmannens skyldighet att ta emot spillvatten

10 § Huvudmannen är inte skyldig att ta emot spillvatten vars beskaffenhet mer än oväsentligt avviker från spillvatten från bostäder (hushållspillvatten).

Huvudmannen kan i enskilda fall medge utsläpp i den allmänna anläggningen av spillvatten som har mer än oväsentligt annan sammansättning än hushållspillvatten vad gäller arten eller halten av ingående ämnen. Huvudmannen får bestämma vilka villkor som ska gälla för utsläppet.

Värmeutvinning

11 § Värmeutvinning ur spillvatten får inte ske så att temperaturen i utsläppt spillvatten underskrider temperaturen i det av huvudmannen levererade dricksvattnet.

Krav på spillvattnets innehåll och egenskaper

12 § Fastighetsägaren får inte tillföra spillvattnet lösningsmedel, avfettningsmedel, färger, olja, bensin eller annan petroleumprodukt, fett i större mängd, läkemedel, sura, frätande, giftiga eller andra miljöfarliga ämnen och inte heller vätska, ämnen eller föremål som kan orsaka stopp, avlagring, vidhäftning, gasbildning eller explosion.

Ånga eller varmvatten med högre temperatur än 45 °C får inte tillföras spillvattenanläggningen i förbindelsepunkten.

Utsläpp enligt första och andra stycket ska omedelbart anmälas till huvudmannen.

Fastighetsägaren får inte tillföra den allmänna va-anläggningen spillvatten från köksavfallskvarn utan huvudmannens skriftliga medgivande.

Huvudmannens rätt att tillfälligt begränsa användningen

13 § Huvudmannen har rätt att tillfälligt begränsa fastighetsägarens möjlighet att använda spillvattenanläggningen när huvudmannen bedömer att det är nödvändigt för att förebygga miljö-, person- eller egendomsskada samt för underhåll, ändring, kontroll eller annan åtgärd som berör huvudmannens egna eller därmed förbundna anläggningar.

Vid planlagt driftsavbrott ska huvudmannen på lämpligt sätt meddela fastighetsägaren om detta.

14 § Dag- och dränvatten får endast tillföras en allmän ledning som inte är avsedd för sådant ändamål om det finns särskilda skäl och huvudmannen skriftligen har medgivit undantag.

Frånkoppling av dag- och dränvatten från spillvattenförande ledning

15 § Om dag- och dränvatten avleds från en fastighet till en spillvattenförande ledning får fortsatt tillförsel av sådant vatten inte ske från det datum som huvudmannen bestämmer, efter det att

1. särskild förbindelsepunkt för dag- och dränvatten har ordnats och fastighetsägaren har underrättats om detta, eller
2. huvudmannen vidtagit åtgärder för bortledande av dag- och dränvatten som inte sker genom en förbindelsepunkt och meddelat fastighetsägaren om att sådana åtgärder har vidtagits.

Huvudmannen får vid behov medge anstånd med att avbryta tillförseln eller medge undantag från förbudet om det finns särskilda skäl.

16 § Har särskild förbindelsepunkt för dag- och dränvatten inte ordnats får huvudmannen förbjuda tidigare tillåten tillförsel av sådant vatten till spillvattenförande ledning om

1. avledning kan ske ändamålsenligt på annat sätt, och
2. huvudmannen i skälig omfattning ersätter fastighetsägaren dennes kostnader för nödvändig omläggning.

Dag- och dränvatten från fastighet som nyinkopplas till den allmänna anläggningen, får inte tillföras annan ledning än den som huvudmannen bestämmer.

Spillvatten från fastighet som inte används som bostad

17 § En fastighetsägare som helt eller delvis använder eller upplåter en fastighet för annat än bostadsändamål ska informera huvudmannen om sådan verksamhet som kan påverka beskaftenheten hos spillvattnet från fastigheten. Fastighetsägaren ska bekosta de provtagningar, analyser och utredningar som huvudmannen bedömer är nödvändiga för kontroll av spillvattnet.

Huvudmannen har rätt att kräva att fastighetsägaren för journal över en verksamhet som inverkar på spillvattnets innehåll och kontrollerar spillvattnet genom provtagningar och analyser. Huvudmannen får ange hur journalföring och provtagning ska göras.

Avledning genom LTA-system

18 § Vid anslutning till ett allmänt tryckavloppssystem (LTA) tillhandahåller huvudmannen LTA-pumpenheten eller annan pumpenhet som förblir dennes egendom. Huvudmannen bestämmer antalet pumpenheter och vilken typ av pumpenhet som ska användas samt svarar för installationen. Fastighetsägaren ska bekosta de anordningar som behövs för att sammankoppla pumpenheten med va-installationen i övrigt.

Enhetens plats ska bestämmas av huvudmannen, som har rätt till kostnadsfri upplåtelse av platsen och som ensam har befogenhet att sätta upp, ta ned, kontrollera, justera, underhålla samt till- och frånkoppla enheten.

Fastighetsägaren är skyldig att skydda enheten mot frost och annan skada.

Användning av den allmänna dagvattenanläggningen

Huvudmannens skyldighet att ta emot dag- och dränvatten

19 § Huvudmannen är inte skyldig att ta emot dag- och dränvatten vars volym eller föroreningsmängd mer än oväsentligt avviker från dagvatten från bostäder (hushållsdagvatten). Fastighetsägaren kan därvid vara skyldig att reducera tillförseln eller rena vattnet enligt huvudmannens anvisningar.

Huvudmannen kan i enskilda fall medge utsläpp i den allmänna dagvattenanläggningen av dag- och dränvatten som mer än oväsentligt avviker från hushållsdagsvatten vad gäller volym eller föroreningsmängd. Huvudmannen får bestämma vilka villkor som ska gälla för utsläppet.

Huvudmannens rätt att tillfälligt begränsa användningen

20 § Huvudmannen får tillfälligt begränsa fastighetsägarens möjlighet att använda dagvattenanläggningen när huvudmannen bedömer att det är nödvändigt för att förebygga miljö-, person- eller egendomsskada samt för underhåll, ändring, kontroll eller annan åtgärd som berör huvudmannens egna eller därmed förbundna anläggningar.

Vid planlagt driftsavbrott ska huvudmannen på lämpligt sätt meddela fastighetsägaren om detta.

Spillvatten får inte tillföras dag- och dränvattenledning

21 § Spillvatten får inte tillföras en allmän ledning som är avsedd för dag- och dränvatten. Huvudmannen avgör vilket avloppsvatten som ska anses vara spillvatten och avledas till en spillvattenledning.

Krav på dag- och dränvattnets innehåll och egenskaper

22 § Fastighetsägaren får inte tillföra dagvattenanläggningen lösningsmedel, avfettningsmedel, färger, olja, bensin eller annan petroleumprodukt, fett i större mängd, läkemedel eller sura, frätande, giftiga eller miljöfarliga ämnen och inte heller vätska, ämnen eller föremål som kan orsaka stopp, avlagring, vidhäftning, gasbildning eller explosion.

Ånga eller varmvatten med högre temperatur än 45 °C får inte tillföras i förbindelsepunkten. Utsläpp enligt första och andra stycket ska omedelbart anmälas till huvudmannen.

Dag- och dränvatten från fastighet som inte används som bostad

23 § En fastighetsägare som helt eller delvis använder eller upplåter en fastighet för annat än bostadsändamål ska informera huvudmannen om sådan verksamhet som kan påverka beskaffenheten hos dag- och dränvattnet från fastigheten. Fastighetsägaren ska bekosta de provtagningar, analyser och utredningar som huvudmannen bedömer är nödvändiga för kontroll av dag- och dränvattnet.

Huvudmannen har rätt att kräva att fastighetsägaren för journal över en verksamhet som inverkar på dag- och dränvattnets innehåll och kontrollerar dag- och dränvattnet genom provtagningar och analyser. Huvudmannen får ange hur journalföring och provtagningar ska göras.

Förslag till bestämmelser om vakuumavlopp och källsorterande system

Bestämmelserna kan läggas till i föreskrifterna i de fall huvudmannen inom ett område avleder avloppsvattnet med vakuumavloppssystem eller källsorterande system. Bestämmelserna införs lämpligen efter 18 § i föreskrifterna.

Avledning med självfallssystem till allmänt vakuumavloppssystem

X § Vid anslutning av en fastighet med självfallssystem till ett allmänt vakuumavloppssystem tillhandahåller och installerar huvudmannen en vakuumventilbrunn som förblir huvudmannens egendom. Huvudmannen bestämmer antalet ventilbrunnar och vilken typ av brunn som ska användas samt svarar för installationen. Fastighetsägaren ska bekosta de anordningar som behövs för att sammankoppla ventilbrunnen va-installationen i övrigt.

Ventilbrunnens läge ska bestämmas av huvudmannen, som har rätt till kostnadsfri upplåtelse av platsen och som har ensam befogenhet att sätta upp, ta ned, kontrollera, justera, underhålla samt till- och frånkoppla ventilbrunnen.

Fastighetsägaren är skyldig att skydda enheten mot frost och annan skada.

Separering av spillvatten i källsorterande system

X § Har huvudmannen upprättat en särskild förbindelsepunkt för klosettvaatten respektive en för bad-, disk- och tvättvaatten (BDT-vaatten) är fastighetsägaren skyldig att separera och avleda sitt spillvaatten på motsvarande sätt.

Om klosettvaatten avleds från fastighet till BDT-vaattenförande ledning får fortsatt tillförsel av sådant vaatten inte ske efter att särskild förbindelsepunkt för ändamålet har ordnats och fastighetsägaren informerats om detta.

Avleds BDT-vaatten från en fastighet till en klosettvaattenförande ledning får fortsatt tillförsel av sådant vaatten inte ske efter att särskild förbindelsepunkt för ändamålet har ordnats och fastighetsägaren informerats om detta.

Huvudmannen bestämmer när avledningen enligt andra och tredje stycket ska ha upphört. Huvudmannen får vid behov medge anstånd med att avbryta tillförseln eller medge undantag från förbudet om det finns särskilda skäl.

Kommentarer till textförslag till kommunala föreskrifter

Kommentarerna nedan ger förklaringar till hur förslaget till föreskrifter är tänkt att tolkas och tillämpas. Föreskrifterna meddelas med stöd av 23 § vattentjänstlagen och 2 § förordningen (2007:701) om allmänna vattentjänster och avser närmare bestämmelser användningen av den allmänna va-anläggningen. Syftet med föreskrifterna är att komplettera de fall då vattentjänstlagens mer allmänt hållna bestämmelser inte är tillräckliga och att göra det möjligt att anpassa de krav som ska gälla för fastighetsägaren till lokala förhållanden. En grundläggande förutsättning för föreskrifterna är att de inte får oskäligt begränsa eller försvåra fastighetsägarnas möjligheter att använda den allmänna va-anläggningen.

Utgångspunkten för användningen av den allmänna va-anläggningen är enligt 21 § vattentjänstlagen att fastighetsägaren inte får använda den på ett sätt som innebär:

1. att avloppet tillförs vätskor, ämnen eller föremål som kan inverka skadligt på ledningsnätet eller anläggningens funktion eller på annat sätt medför skada eller olägenhet,
2. att huvudmannen får svårt att uppfylla de krav som ställs på va-anläggningen och driften av den eller att i övrigt uppfylla sina skyldigheter enligt lag, annan författning eller avtal, eller
3. andra olägenheter för huvudmannen eller någon annan.

En annan viktig utgångspunkt är att syftet med den allmänna va-anläggningen primärt är att tillgodose hushållsbrukares normala behov av vattenförsörjning och avlopp och att behov för andra ändamål kommer i andra hand. Av förarbetena till vattentjänstlagen framgår att detta i fråga om vattenförsörjning och spillvattenavlopp lett fram till standpunkten att huvudmannen för en allmän va-anläggning inte utan särskilt åtagande är skyldig att tillhandahålla vattentjänster av dessa slag med annan kvalitet och kvantitet än vad som normalt behövs för hushållsändamål.

Användning av den allmänna dricksvattenanläggningen

6 § I paragrafen stadgas att huvudmannens leveransskyldighet endast omfattar vatten av dricksvattenkvalitet för normal hushållsanvändning. Vad som är normalt hushållsvatten bedöms med ledning av bland annat Livsmedelsverkets föreskrifter om dricksvatten (SLVFS 2022:12). Genom bestämmelsen informeras fastighetsägaren, som kan ha behov av andra egenskaper hos det levererade vattnet, att ändring av vattnets beskaffenhet kan ske inom ramen för detta.

Inte heller vad gäller vattentryck och vattenmängd per tidsenhet kan fastighetsägaren utgå från att de vid tiden för inkopplingen eller förhållandena vid annan tidpunkt alltid ska gälla och att avvikelser skulle anses vara en brist i leveransen. I paragrafens andra mening klargörs nämnda begränsning. Normalt förekommer endast kortvariga och oundvikliga ändringar, utom i de fall som särskilt reglerats i 9 §.

I Boverkets byggregler (BFS 2011:6 med ändringar till och med BFS 2020:4) föreskrivs att vatteninstallationer för vatten med annan kvalitet än dricksvatten ("övrigt vatten") inte får kopplas samman med installationer för dricksvatten, till exempel fastigheter med egen brunn.

Det kan förekomma att fastigheter förses med dricksvatten från mer än en försörjningsanläggning, till exempel en allmän anläggning och egen brunn. I Boverkets byggregler anges i

Allmänna råd under rubriken 6:624 Återströmning, att installationer bör utformas enligt SS-EN 1717, ”Vattenförsörjning – Skydd mot förorening av dricksvatten – Allmänna krav på skyddsdon för att förhindra förorening genom återströmning”. Av denna standard framgår att när det sker en blandning av vatten från en allmän vattenförsörjningsanläggning och någon annan vattenförsörjningsanläggning ska den allmänna anläggningen skyddas genom ett fritt luftgap. Växling från en försörjningsanläggning till en annan med hjälp av ventiler anses inte ge tillräcklig säkerhet. Ett alternativ är att växling kan verkställas efter demontering och förnyad montering av rör och rördelar.

7 § Ändamålet med en allmän va-anläggning är i första hand att tillgodose hälsoskyddets och miljöns intressen. Vatten används emellertid även för andra ändamål, till exempel i industrier och ibland också som energikälla.

Att använda vatten som energikälla innebär att vattenanläggningen utnyttjas för ett helt nytt ändamål, som den ursprungligen inte var avsedd eller projekterad för. En användare kan därför inte med stöd av vattentjänstlagen kräva att få använda vatten som levereras genom den allmänna vattenanläggningen för energiutvinning. Huvudmannen kan dock efter ansökan skriftligen medge att till viss fastighet levererat vatten får utnyttjas för energiutvinning. Inför ett eventuellt medgivande behöver huvudmannen ta ställning till hur vattnet ska tas om hand efter värmeutvinningen. För att ett medgivande ska kunna ges behöver användningen även uppfylla de krav som kan ställas med hänsyn till intresset av en god hushållning med naturresurser (10 § vattentjänstlagen).

För att säkerställa att den allmänna vattenanläggningen inte utnyttjas för energiutvinning i sådan omfattning att leveranssäkerheten för vatten för andra ändamål äventyras, bör i sådana fall avtal träffas mellan huvudmannen och fastighetsägaren. Ett sådant avtal bör endast avse en begränsad period efter vilken det kan sägas upp. Det bör fastlägga efter vilka principer och till vilka priser förbrukningen ska debiteras samt innehålla eventuella begränsningar i fastighetsägarens rätt att utnyttja vatten för energiutvinning.

8 § Vid driftsstörning på vattennätet bör stor vikt läggas vid information till de personer som drabbas av en störning. Det är alltid lättare att ha överseende med en störning om man känner att va-huvudmannen bryr sig om användarna och håller dem informerade om vad som händer och när normala förhållanden kan förväntas.

Val av metod för information får bedömas från fall till fall utifrån de aktuella förutsättningarna. Fastighetsägaren bör underrättas per post eller telefon men även hyresgäster bör underrättas så att de ges möjlighet att i förväg tappa upp vatten för de närmaste timmarnas behov av dricksvatten för till exempel matlagning. Om endast ett fåtal användare är berörda kan ett personligt meddelande lämnas muntligt till var och en. Är ett större antal berörda kan informationen lämnas genom anslag i trappuppgångarna i hyreshus.

9 § Att vatten från den allmänna anläggningen, inte utan huvudmannens särskilda medgivande (till exempel beträffande s.k. byggvatten), får tappas vid eller efter förbindelsepunkt innan huvudmannen satt upp mätare har ansetts följa av 6 och 9 §§ i föreskrifterna och har därför inte bedömts nödvändigt att särskilt framhålla i föreskrifterna.

Bestämmelser om mätares mätnoggrannhet och vad som ska gälla vid felvisande vattenmätare bör finnas i va-taxan.

Med stöd av 20 § vattentjänstlagen kan huvudmannen exempelvis kräva att en vattenmätare förläggs frostfritt och på en plats som tillåter en god mätarfunktion, att mätarplatsen är lämplig från arbetsskyddssynpunkt. Huvudmannens rätt till tillträde till fastigheten för att fullgöra sina skyldigheter regleras i 41 § vattentjänstlagen (se prop. 2005/06:78 s.141). Mätarplatsen ska fylla rimliga krav ifråga om utrymme och åtkomlighet. Huvudmannen kan exempelvis kräva att, om fastighetens del av servisledningen är lång, mätaren ska placeras i mätarkammare omedelbart innanför tomtgränsen så att omätt vatten inte rinner ut vid läckage på fastighetens del av servisledningen. Huvudmannen bestämmer också om en tidigare godkänd mätarplats behöver ändras.

Användning av den allmänna spillvattenanläggningen

10 § I bestämmelsen påminns om att huvudmannen inte är skyldig att ta emot spillvatten som i mer än oväsentlig mån avviker från hushållspillvatten. I Byggvägledning 10, en handbok utgiven av Svensk Byggtjänst som utgår från Boverkets byggregler (BFS 2011:6), anges värden som användaren av va-anläggningen vanligen kan räkna med att huvudmannen tar emot. Vidare finns i Svenskt Vattens publikation P95, *Råd vid mottagande av avloppsvatten från industri och annan verksamhet*, angivet vanliga föroreningar som kommer från miljöfarlig verksamhet och som kan medföra skador på ledningsnät eller påverka reningsprocesserna, slammet eller recipienten. Huvudmannen kan ha egna gränsvärdeslistor som omfattar ämnen som även påverkar slam och recipient. Gränsvärdeslistorna anger riktvärden för vissa ämnen vid bedömning av utsläpp i en allmän spillvattenförande ledning.

I bestämmelsens andra stycke ges huvudmannen möjlighet att medge undantag för utsläpp av spillvatten vars sammansättning i mer än oväsentlig omfattning avviker från hushållspillvatten. Bestämmelsen avser främst spillvatten från industrier, laboratorier, hantverks- och affärsrörelser med mera.

11 § Uppvärmning av tappvarmvatten utgör huvuddelen av den totala energianvändningen i den urbana vattencykeln. Ett ökat behov av energieffektivisering och den snabba teknikutveckling som skett under senare år innebär att värmeåtervinning ur spillvatten med värmeväxlare och värmepumpar kan bli en viktig del i det hållbara samhället. Värmeåtervinning ur spillvatten bör kunna tillåtas så länge det inte bedöms leda till en försämrad rening, ökade utsläpp eller ökade driftskostnader för energi och kemikalier. Värmeutvinningen bör avse den värmeenergi som fastighetsägaren själv tillfört och det vatten som släpps ut till den allmänna va-anläggningen bör som lägst ska ha samma temperatur som det levererade dricksvattnet.

12 § Första stycket anger att en spillvattenanläggning inte får användas för annat än vad den är avsedd för. Utsläpp i anläggningen av vätskor, ämnen eller föremål som kan medföra risk för skador eller olägenheter får inte ske. Vissa ämnen, som bland annat petroleumprodukter, intar en särställning genom att de kan rubba och minska reningsprocessens effektivitet och därigenom orsaka ökad förorening i recipienten. En huvudman, som anser det är nödvändigt, kan ge ytterligare exempel på ämnen eller annat som inte får släppas ut i avloppsanläggningen.

Enligt fjärde stycket krävs huvudmannens skriftliga medgivande för att få tillföra spillvatten från köksavfallskvarnar till den allmänna va-anläggningen. Avfallskvarnar kan i vissa fall vara till nytta och lösa problem för användaren. Detta torde i första hand gälla vid storkök i befintlig, äldre bebyggelse. Här kan lukt från köksavfall och svårigheter att åstadkomma en rationell hantering av avfallet förorsaka problem. I sådana sammanhang måste fördelarna för

användaren vägas mot de störningar i ledningsnät och reningsverk som användningen av avfallskvarnar kan medföra för huvudmannen. Detta innebär att huvudmannen kan komma till olika bedömningar i olika kommuner, olika tätorter eller t.o.m. vid olika delsträckor av samma ledning. En ökad mängd matavfall betyder också en ökad mängd fett. Ett medgivande att tillföra den allmänna va-anläggningen spillvatten från avfallskvarn kan även medföra krav på att ny eller större fettavskiljare installeras.

En ökad användning av avfallskvarnar medför även en ökad belastning på reningsverket och därmed ökade kostnader för reningen. Huvudmannen kan givetvis, om denne medger användning av avfallskvarn, föreskriva villkor för vad som får släppas ut från en avfallskvarn och även villkor av ekonomisk art. Merkostnaderna bör täckas genom att en årlig avgift tas ut av användare med avfallskvarn. Avgiftens storlek bör vara proportionell mot storleken på det hushåll som kvarnen är avsedd att betjäna.

15 § Vattentjänstlagen ger möjlighet att vid omläggning av ett kombinerat system till ett duplikatsystem vid behov framtvinga medverkan från fastighetsägarens sida. Frågan har i bestämmelsen lösts på så sätt att huvudmannen, oberoende av vilka villkor som tidigare gällt, givits rätt att föreskriva, att efter det att en dagvattenledning anlagts utanför fastighet, får dag- och dränvatten inte längre tillföras en avloppsledning avsedd för enbart spillvatten. Huvudmannen kan däremot inte kräva att fastighetsägaren vidtar annan ändring än att se till att dagvatten från fastigheten inte tillförs spillvattenledningen.

Fastighetsägaren har i dessa fall normalt två möjligheter att lösa dagvattenfrågan. Antingen kan fastighetsägaren låta ändra fastighetens va-installation så att dagvatten avleds genom särskilda dagvattenledningar och att fastighetens därtill hörande dagvattenservis blir inkopplad till va-anläggningens dagvattenservis vid förbindelsepunkten, eller också kan fastighetsägaren låta utföra en LOD-anläggning (LOD = lokalt omhändertagande av dagvatten) på fastigheten. Om fastighetsägaren vill avleda dagvatten till en LOD-anläggning men detta inte visar sig vara praktiskt genomförbart, kan kommunens miljö- och hälsoskyddsnämnd av sanitära skäl anse att det är nödvändigt att ålägga fastighetsägaren att avleda dag- och dränvatten till dagvattenledningen.

I det fall en fastighetsägare inte vidtar de åtgärder som ålagts denne har huvudmannen möjlighet att begära prövning hos mark- och miljödomstolen. Domstolen kan förplikta part i va-förhållande att inom viss tid vidta åtgärd som denne lagligen är skyldig att utföra. Domstolen kan, om huvudmannen yrkar detta, föreskriva vitespåföljd för underlåtenhet att fullgöra förpliktelsen. En annan möjlighet är att parten förpliktas att vidta åtgärden, och om fastighetsägaren motsätter sig detta, åtgärden får utföras genom motpartens försorg.

Vid nybyggnad måste bestämmelserna i Boverkets byggregler beaktas, vilka innebär att dränvatten från en byggnad inte får avledas till spillvattenledning, i vilken uppdämning kan förekomma. Ställs från huvudmannen kravet att dränvatten ska avledas till dagvattenledning innebär detta i många fall att dränvatten från byggnader, i första hand sådana med källare, inte kan avledas med självfall. Dagvattenledningar är nämligen normalt dimensionerade så att ledningarna blir dämnda vid häftigare regn. Den praktiska konsekvensen blir därför att vissa byggnader inte kan förses med källare eller att dränvattnet måste pumpas eller avledas till LOD-anläggning. I vissa fall kan det dock vara godtagbart att dränvatten avleds till en ledning i vilken uppdämning kan förekomma. En förutsättning för detta torde dock vara att byggnadens grundkonstruktion utförts på ett sådant sätt att den inte skadas om den utsätts för utvändigt vattentryck.

En lösning kan vara att huvudmannen efter ansökan från fastighetsägaren medger att dränvattnet får avledas till spillvattenförande ledning. Detta bör dock ske med stor restriktivitet med hänsyn till de höga krav på säkerhet mot källaröversvämningar inom områden med duplikata avloppssystem som rättspraxis numera utvisar.

Ibland kan huvudmannen i vissa områden vara i behov av att begränsa dränvattenflödet till de allmänna ledningarna för att undvika att dessa ledningar överbelastas vid snösmältning och vid häftiga regn. Om huvudmannen inför sådana begränsningar för vissa områden bör det säkerställas att dessa begränsningar också finns införda i planbestämmelserna för de aktuella områdena.

Att ändra en befintlig installation så att dagvatten som tidigare har avletts till spillvattenförande ledning, i stället avleds till dagvattenledning, kan i många fall medföra betydande kostnader. I andra fall återigen kan det framstå som angeläget att en fastighets installation ändras, trots att kostnaderna för detta är relativt betydande. I de fall kostnaderna väsentligt överstiger motsvarande kostnader för jämförbara fastigheter i allmänhet har fastighetsägaren rätt till ersättning för merkostnaden i fråga. Bidrag kan komma i fråga efter särskilt beslut av huvudmannen eller enligt de grunder som huvudmannen angivit. Detta innebär att kostnaden till viss del slås ut på va-kollektivet i dess helhet eller alternativt betalas med skattemedel.

16 § Inom områden med befintliga, kombinerade system finns ibland intresse från huvudmannen att minska belastningen på ledningsnätet. En åtgärd i sådan riktning är att se till att ledningarna i så liten utsträckning som möjligt tillförs dagvatten. Bestämmelsen ger huvudmannen möjlighet att under vissa förutsättningar förbjuda utsläpp av sådant vatten till spillvattenförande ledning. Har det genom utredning klarlagts att det finns förutsättningar för lokalt omhändertagande av dag- och dränvattnet kan kommunen hävda att behovet att avleda detta vatten kan tillgodoses bättre på annat sätt än genom den allmänna ledningen. Med sådant "annat sätt" avses i allmänhet då LOD-anläggning.

Att anordna en LOD-anläggning inom fastigheten torde emellertid i de helt övervägande antalet fall innebära vissa kostnader för fastighetsägaren. Eftersom ett förbud att avleda dag- och dränvatten till spillvattenförande ledning inte får medföra att fastigheten hamnar i ett sämre ekonomiskt läge än tidigare, torde ett sådant förbud behöva medföra att fastighetsägaren av kommunen kompenseras för anläggningskostnaden för LOD-anläggningen.

17 § Med ökande krav på åtgärder för att motverka vattenföroreningar är det i många fall nödvändigt att utöva en noggrannare kontroll över vad som avleds till den allmänna spillvattenanläggningen. I bestämmelsens första stycke har därför fastighetsägaren ålagts att lämna uppgifter om arten och omfattningen av sådan verksamhet inom en fastighet som inte är för bostadsändamål och som kan inverka på spillvattnets beskaffenhet. Vidare är det skäligt att provtagningar och analyser som huvudmannen anser är nödvändiga för kontroll av sådant avloppsvatten bekostas av fastighetsägaren eller genom denne av företag, rörelse eller verksamhet som avleder ifrågavarande avloppsvatten. Kostnaden för sådan kontroll kan också ingå i särskild industriavloppstaxa.

Bestämmelsens andra stycke gör det möjligt för huvudmannen att föreskriva att fastighetsägaren själv, på det sätt och i den omfattning som huvudmannen bestämmer, ska föra journal över verksamheten och utöva kontroll av spillvattnets beskaffenhet.

Slutligen bör framhållas att även om det är en hyresgäst som bedriver rörelse och avleder spillvatten som avses under denna punkt är det enligt vattentjänstlagen fastighetsägaren som gentemot huvudmannen svarar för att gällande bestämmelser efterlevs. Det ligger därför i fastighetsägarens intresse att se till att en hyresgäst som utövar verksamhet av det slag som det här är fråga om iakttar bestämmelserna under denna punkt.

Har hyresgästen träffat avtal med huvudmannen om att bruka va-anläggningen på ett sätt som anges i 3 § tredje stycket i föreskrifterna, svarar denne själv som part i va-förhållandet för sina skyldigheter gentemot huvudmannen i stället för fastighetsägaren.

18 § Enligt 19 § vattentjänstlagen ska huvudmannen ordna de pumpar och andra särskilda anordningar som p.g.a. den allmänna anläggningens konstruktion eller utförande behövs på en fastighet för att fastighetsägaren ska kunna använda va-anläggningen. Denna paragraf tar i första hand sikte på LTA-anläggningar. Det bör således observeras att om pumpanordning behövs för endast en eller några få fastigheter bekostas pumpanordningen av vederbörande fastighetsägare, om inte annat överenskommit med huvudmannen. I de fall huvudmannen enligt tidigare gällande lag tecknat avtal med fastighetsägare om kostnadsansvar och övriga villkor för användning av LTA-anläggning gäller dessa avtal fortsatt tills de sägs upp eller omförhandlas

Användning av den allmänna dagvattenanläggningen

19 § Hanteringen av dagvatten i bebyggelse är en fråga som blivit mer och mer aktuell de senaste decennierna. Ursprungligen var det högre krav på miljöerna runt byggnader, asfaltering av vägar och liknande som skapade ett ökat behov av bortforsling av vatten. Eftersom det redan fanns avloppssystem var det naturligt att använda dessa för ändamålet. Avloppsledningarna tjänade därmed för bortforsling av både spillvatten och dagvatten i ett så kallat kombinerat system. Sedan 1960-talet har dock kommunerna separerat dagvatten från spillvatten i ett så kallat duplikatsystem. Många delar är dock fortfarande kombinerade, särskilt i större städer.

Enligt 13 § vattentjänstlagen ska alla va-anläggningar uppfylla skäliga anspråk på säkerhet. Vad detta innebär för dagvattenförande ledningar har gradvis skärpts. Tidigare ansågs dessa va-ledningar vara byggda för att kunna hantera ett så kallat ettårsregn, dvs. ett regn som statistiskt sett inträffar en gång per år. Efter 1985 har dock branschstandard varit att dimensionera dagvattensystemet så att inte fastigheter riskerar att drabbas av översvämningar vid ett s.k. tioårsregn.

Städerna har med tiden vuxit, förtätats och fått större andel hårdgjorda ytor. Till detta kommer klimatförändringar som bland annat innebär ökande nederbörds mängder, mer intensiva regn. Miljökraven har också skärpts. Dagvatten kan inte längre endast ledas i rörledningar utan behöver hanteras på ytan i öppna lösningar. Behovet av ytor för dagvattnet blir allt större samtidigt som den tillgängliga ytan, särskilt inom redan bebyggd miljö är begränsad.

Det är fastighetsägarna som har nytta av och också finansierar den allmänna va-anläggningen genom att betala avgifter. Huvudmannen bör ha hela va-kollektivets bästa som utgångspunkt. DHI har i ett SVU-projekt, 2021-18¹, studerat effekterna av dagvattenåtgärder på

¹ Svenskt Vatten utveckling, rapport nr 2021-18, *Hydraulisk analys av lokal dagvattenhantering – underlag till ABVA*.

kvartersmark respektive på allmän plats. Resultatet av studien pekar på att åtgärder på kvartersmark ger mycket god effekt jämfört med att alla åtgärder skulle genomföras på allmän plats. Med hänsyn till detta är huvudmannens kostnad för att gräva upp befintliga ledningar, dimensionera upp dessa, lösa in nödvändig mark och anlägga dagvattendammar inte försvarbar.

Svenskt Vatten har även låtit Sweco genomföra en analys för att jämföra de samhällsekonomiska effekterna av att ta hand om dagvatten genom att öka kapaciteten på de allmänna dagvattenanläggningarna respektive LOD-lösningar på kvartersmark. Slutsatsen är att det är mer samhällsekonomiskt fördelaktigt att begränsa dagvattenflöden från fastighetsmark genom att ställa krav på fastighetsägare, jämfört med att huvudmannen ska öka dimensionerna på det befintliga ledningsnätet och anlägga dagvattendammar. Det finns alltså skäl att begränsa den mängd dagvatten som tillförs den allmänna va-anläggningen.

Huvudmannen har ansvar för att ta emot dagvatten inom verksamhetsområde för dagvatten, om inte huvudmannen kan visa att behovet kan tillgodoses bättre på annat sätt. Detta ansvar är dock inte obegränsat. En fastighetsägare får enligt 21 § vattentjänstlagen inte använda en allmän va-anläggning på ett sätt som innebär att huvudmannen får svårt att uppfylla de krav som ställs på va-anläggningen och driften av den eller att i övrigt uppfylla sina skyldigheter enligt lag.

Det framgår av förarbetena till vattentjänstlagen att syftet med en allmän va-anläggning primärt är att tillgodose hushållsförbrukares normala behov av vattenförsörjning och avlopp och att behov för andra ändamål kommer i andra hand (prop. 2006/07:78, s. 43). Sedan tidigare regleras i föreskrifterna att huvudmannen endast är skyldig att tillhandahålla vatten av dricksvattenkvalitet för normal hushållsanvändning. Huvudmannen är inte heller skyldig att ta emot annat än normalt hushållsspillvatten. När det gäller dag- och dränvatten bör motsvarande begränsning införas, dvs. att huvudmannen inte är skyldig att ta emot dagvatten vars volym eller föroreningsmängd mer än oväsentligt avviker från hushållsdagvatten (dagvatten från bostäder). Vilka närmare begränsningar av kvantitet och kvalitet med hänsyn till vad som kan vara skadligt eller medföra olägenheter för huvudmannen eller någon annan får bestämmas utifrån lokala förhållanden.

Dagvattnets sammansättning varierar stort beroende på vilka ytor vattnet rinner över i den urbana miljön. Områdets markanvändning, trafikdensitet och förekommande byggnadsmaterial är några av de faktorer som har allra störst påverkan på dagvattnets kvalitet. Kraven på de föroreningar som huvudmannen leder bort och släpper har blivit allt skarpare i takt med att vattenförekomsternas kvalitet ska bevaras eller förbättras. Naturvårdsverket har i regeringsuppdrag från 2017² redogjort för vanligt förekommande föroreningar i dagvatten och de största källorna. Om det finns ett behov utifrån lokala förhållanden kan dessa föroreningar utgöra en grund för kravställning.

Kraven som ställs får endast gälla användandet av den allmänna anläggningen, exempelvis vad som får släppas ut till denna och vilken mängd, inte hur fastighetens installation ska utformas. Förutsättningarna på fastigheterna är olika och kraven får inte medföra att fastighetsägarens möjligheter att använda den allmänna anläggningen oskäligt begränsas.

² Naturvårdsverket, *Analys av kunskapsläget för dagvattenproblematiken*, redovisning av regeringsuppdrag, 2017

Huvudmannen kan bli ansvarig för skador som orsakas av den allmänna dagvattenanläggningen. I de fall där huvudmannen kan visa att va-anläggningen är dimensionerad och utförd enligt branschstandard kan denne generellt sett inte hållas ansvarig.

21 § Bestämmelsen påminner om att spillvatten inte får tillföras en ledning som är avsedd för dag- och dränvatten och att det är huvudmannen som avgör vilket avloppsvatten som ska utgöra spillvatten. Kylvatten bör normalt tillföras spillvattenledningen.

UTKAST

Bilaga: Information till fastighetsägare om kommuns allmänna va-tjänster

Inledning

Denna information ger förklaringar och kommentarer till de bestämmelser och begrepp som finns i lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, i det följande kallad vattentjänstlagen, och kommunala föreskrifter om användningen av kommunens allmänna va-anläggning. Samtliga fastighetsägare som är anslutna till kommuns allmänna va-anläggning är skyldiga att följa de bestämmelser som finns i kommunens föreskrifter. För att kunna tillgodogöra sig innehållet i denna information är det nödvändigt att ha tillgång till dessa föreskrifter.

Vattentjänstlagen reglerar förhållandet mellan huvudmannen för den allmänna va-anläggningen och fastighetsägaren inom verksamhetsområde för vatten och avlopp.

Huvudman för den allmänna va-anläggningen

Huvudman för den allmänna va-anläggningen i kommun är Med huvudman avses den som äger den allmänna va-anläggningen.

Verksamhetsområde

Kommunens allmänna vattentjänster tillhandahålls inom ett fastställt geografiskt område, det s.k. verksamhetsområdet. Verksamhetsområdet beslutas av kommunfullmäktige. Uppgift om verksamhetsområdet finns även hos huvudmannen för den allmänna va-anläggningen.

Fastighetsägare

Med fastighetsägare avses i detta sammanhang ägare av en fastighet inom va-anläggningens verksamhetsområde. Med fastighetsägare jämföras bland andra tomträttsinnehavare och vanligen även arrendatorer.

Rätten att använda en allmän va-anläggning är knuten till fastigheten och inte till fastighetsägaren. Detta innebär att det inte går att säga upp ett ”va-abonnemang” och därmed undgå avgiftsskyldighet.

Huvudmannen kan träffa ett avtal med annan än fastighetsägaren om rätt att få använda va-anläggningen. Konsekvensen av detta blir att det som gäller för fastighetsägaren istället gäller för användaren. Detta innebär bland annat att huvudmannen därefter endast kan kräva betalning av den som huvudmannen har träffat avtal med.

Vad ingår i den allmänna va-anläggningen?

I den allmänna va-anläggningen ingår vattenverk, avloppsreningsverk, ledningsnät, anläggningar för bortledning av dagvatten, reservoarer och pumpstationer samt andra anordningar, som krävs för att va-anläggningen ska fungera på avsett sätt. I den allmänna va-anläggningen ingår också servisleddningar fram till den eller de förbindelsepunkter som huvudmannen har bestämt för varje fastighet.

Vad ingår i fastighetens va-installation?

Med en fastighets va-installation menas de ledningar som har dragits för fastigheten från en förbindelsepunkt. I installationen ingår även anordningar, till exempel tappventiler, konsol för vattenmätare och tvättställ, som anslutits till en sådan ledning. En va-installation ingår inte i den allmänna anläggningen, om inte annat framgår av vattentjänstlagen, föreskrifter eller avtal.

Servisledning

Med servisledning menas den ledning som förbinder en byggnad eller en fastighet med en allmän va-anläggnings ledningsnät. Den delas av förbindelsepunkten i den allmänna anläggningens del och i fastighetens del.

Förbindelsepunkt och juridisk ansvarsfördelning

Den juridiska ansvarsgränsen mellan huvudmannens allmänna va-anläggning och fastighetens va-installation går i förbindelsepunkten. Med förbindelsepunkt menas den punkt där inkoppling av fastighetens ledningar till den allmänna anläggningen sker.

Kostnadsfördelning

Huvudmannen svarar för alla arbeten och kostnader för den allmänna anläggningen. Fastighetsägaren svarar för alla arbeten och kostnader som kan hänföras till fastighetens va-installation.

En anordning som behövs endast för en eller några få fastigheter, till exempel anordning för tryckstegring av vatten eller pumpning av avloppsvatten, bekostas av respektive fastighetsägare om inte huvudmannen bestämt någonting annat.

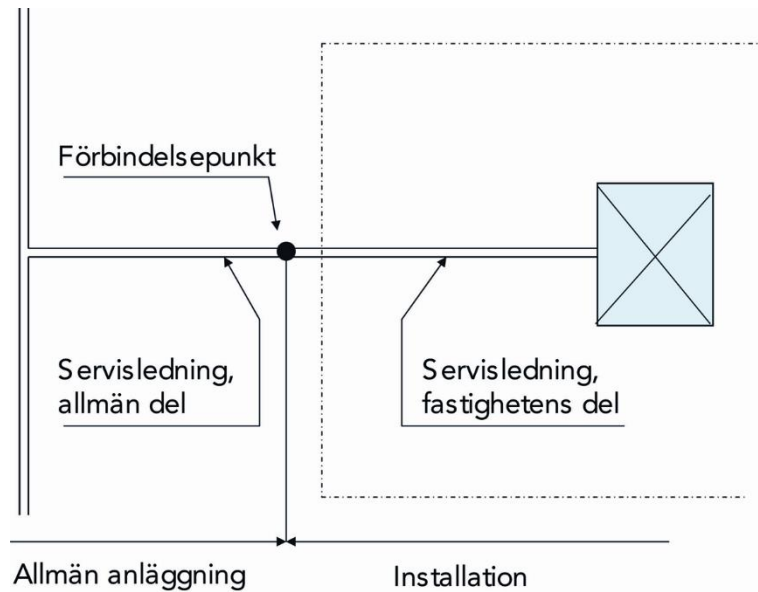
Förbindelsepunkternas läge

Det är huvudmannen som bestämmer de förbindelsepunkter där fastighetens ledningar ska kopplas till den allmänna va-anläggningen. För varje typ av ledning som ska kopplas till den allmänna anläggningen, till exempel för dricksvatten, spillvatten och dagvatten, ordnas en egen förbindelsepunkt. Dessa ligger vanligtvis nära varandra och i fastighetens omedelbara närhet, ca ... m utanför fastighetsgräns, men huvudmannen kan också ha meddelat annat läge.

Huvudmannen bestämmer förbindelsepunktens läge efter samråd med fastighetsägaren. I de fall fastighetsägaren inte i tid anmäler sina eventuella önskemål till huvudmannen, får fastighetsägaren acceptera det läge som huvudmannen bestämt.

När uppgifter om en eller flera förbindelsepunkters läge lämnas för en fastighet anges normalt dimension och planläge för samtliga servisledningar samt för avloppsserviser även höjdläge.

När det gäller dagvatten från fastighet kan det ibland förekomma att sådant vatten får avledas till den allmänna va-anläggningen utan att fastigheten försetts med en särskild servisledning för detta ändamål. Förbindelsepunkt kan i detta fall därmed inte upprättas och meddelas fastighetsägaren. Istället måste huvudmannen ha vidtagit särskilda åtgärder för sådan avledning och ha underrättat fastighetsägaren om detta.

Anslutning till den allmänna va-anläggningen

Anmälan om anslutning

Om en fastighetsägare vill ansluta sin fastighet till den allmänna va-anläggningen ska denne skriftligen anmäla detta till huvudmannen. Anmälan ska göras digitalt på huvudmannens hemsida eller på blankett som huvudmannen tillhandahåller. Har fastighetsägaren rätt att använda den allmänna va-anläggningen, drar huvudmannen fram ledningar till förbindelsepunkterna för respektive vattentjänst.

Inkoppling av två eller flera fastigheters va-installationer till den allmänna anläggningen i en gemensam förbindelsepunkt för fastigheterna kan beviljas om huvudmannen bedömer att det finns särskilda skäl för en sådan lösning. Avtal om detta träffas i sådana fall med huvudmannen. En förutsättning för att en gemensam förbindelsepunkt ska beviljas är ofta att fastigheterna bildat en gemensamhetsanläggning.

Huvudmannen har i vissa fall rätt till anstånd med att utföra arbetet för att samordningen med andra arbeten inte ska försvåras och för att denne ska kunna följa sin utbyggnadsplan.

Huvudmannen medger inkoppling av fastighetens va-installation till den allmänna anläggningen när anläggningsavgiften är betald eller om avgiften ska delbetalas, när godtagbar säkerhet har ställts. Huvudmannen är dock inte skyldig att låta en fastighet kopplas till den allmänna anläggningen om fastighetens installation har väsentliga brister. Huvudmannen har rätt till det tillträde på en fastighet som behövs för att undersöka en va-installation och dess användning innan va-installationen kopplas till den allmänna anläggningen eller annars när det behövs för att huvudmannen ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Huvudmannen behöver nödvändigtvis inte göra inkopplingen själv utan detta kan efter huvudmannens medgivande överlåtas till fastighetsägarens entreprenör, förutsatt den senare har ett system för kvalitetssäkring för denna typ av arbete.

Ny förbindelsepunkt

Om fastighetsägaren vill ha en ny förbindelsepunkt i stället för den befintliga och huvudmannen efter ansökan går med på detta, får fastighetsägaren bekosta den nya servisledningens allmänna del samt bortkopplingen av den tidigare servisledningens allmänna del.

Om huvudmannen vill upprätta en ny förbindelsepunkt i stället för den befintliga, ska huvudmannen ersätta fastighetsägaren för de kostnader som uppstår med den nya servisledningen och inkoppling av denna.

Ett skäligt avdrag med hänsyn till den tidigare servisledningens ålder och skick bör göras i båda fallen.

Avgiftsskyldighet

Avgiftsskyldighet för fastighetsägaren inträder när huvudmannen ordnat förbindelsepunkt och informerat fastighetsägaren om detta. Därutöver krävs att fastigheten ligger inom verksamhetsområde för vatten och avlopp, att fastigheten har behov av en vattentjänst och att behovet inte kan tillgodoses bättre på annat sätt.

Ibland kan bortledning av dagvatten från en fastighet till den allmänna anläggningen ske utan att förbindelsepunkt upprättats. Har förbindelsepunkt för dagvatten från fastighet inte upprättats, men fastigheten anses i behov av bortledning av dagvatten, inträder avgiftsskyldighet för detta ändamål när huvudmannen har ordnat de anordningar som behövs för bortledandet och informerat fastighetsägaren om detta.

Användning av den allmänna dricksvattenanläggningen

Dricksvattnets kvalitet, tryck och mängd

Huvudmannen har bara skyldighet att leverera vatten för hushållsändamål till anslutna fastigheter inom verksamhetsområdet. Vattnet ska vara av dricksvattenkvalitet enligt Livsmedelsverkets föreskrifter. Huvudmannen garanterar inte att ett visst vattentryck alltid upprätthålls eller att en viss vattenmängd per tidsenhet alltid kan levereras.

Begränsning av vattenleverans

Huvudmannen har rätt att begränsa eller stänga av vattenleveranserna för att förebygga skada samt vid reparationer, tillsyn och liknande omständigheter. Vid planlagt leveransavbrott informerar huvudmannen fastighetsägarna om detta på lämpligt sätt, till exempel genom skriftligt meddelande. Vid en mer omfattande akut avstängning kan information ges till exempel genom lokalradion, via huvudmannens hemsida eller sms.

Vid vattenbrist eller risk för vattenbrist är fastighetsägaren skyldig att minska sin vattenförbrukning efter huvudmannens anvisningar.

Dricksvatten för andra ändamål

Vatten används även för andra ändamål än hushåll, till exempel i industrier och ibland också som energikälla. Industrier eller andra verksamheter med stor vattenförbrukning, särskilda kvalitetskrav eller som kräver stora flöden kan inte utan vidare räkna med att huvudmannen kan klara sådana behov om inte detta särskilt avtalats. Vid behov av vatten utöver normal

hushållsanvändning behöver fastighetsägaren göra en anmälan till huvudmannen som sedan bedömer om medgivande kan ges.

Vattenmätare

Vattenförbrukningen hos fastighetsägare fastställs genom mätning, om inte huvudmannen bestämmer annat. Huvudmannen tillhandahåller och installerar vattenmätaren och är dess ägare. Fastighetsägaren är skyldig att upplåta plats för mätaren samt lämna huvudmannen tillträde till fastigheten när denne vill kontrollera, ta ned eller sätta upp vattenmätaren.

Vattenmätarens plats ska vara godkänd av huvudmannen, som har rätt att kostnadsfritt disponera platsen och ensam har befogenhet att sätta upp, ta ned, kontrollera, justera, underhålla samt till- och frånkoppla mätaren. För dessa åtgärder liksom för avläsning ska fastighetsägaren lämna huvudmannen fritt och obehindrat tillträde till mätaren. Har avsättning för mätare utförts innan placeringen godkänts av huvudmannen, är fastighetsägaren, om huvudmannen så kräver, skyldig att svara för och bekosta flyttningen av avsättningen så att mätarens plats kan godkännas av huvudmannen. Huvudmannen bestämmer även om en tidigare godkänd mätarplats behöver ändras.

Om det misstänks att mätaren visar fel, låter huvudmannen undersöka mätaren, om huvudmannen tycker att det är nödvändigt eller om fastighetsägaren begär det. Undersökningen ska bekostas av fastighetsägaren, om denne begärt undersökningen och mätaren godkänns. I annat fall bekostar huvudmannen undersökningen.

Vid undersökning av mätaren bestäms felvisningen i två kontrollpunkter enligt Swedacs föreskrifter om vatten- och värmemätare. Kan mätfelets storlek inte bestämmas eller har mätaren inte fungerat, har huvudmannen rätt att uppskatta förbrukningen.

Fastighetsägare som inte godtar huvudmannens beslut efter genomförd undersökning eller huvudmannens uppskattning av förbrukningen, kan begära rättslig prövning av frågan av mark- och miljödomstolen.

Fastighetsägare ska se tillvattenmätaren och skydda den mot skada, till exempel frost samt mot återströmning av varmvatten och annan skadlig värmepåverkan. Om så inte sker och mätaren skadas, ska fastighetsägaren ersätta huvudmannen kostnaden för att åtgärda eller byta mätaren.

Fastighetsägare som önskar att vattenmätaren tillfälligt tas ned på grund av frostrisk eller annan orsak ska anmäla detta till huvudmannen, som mot ersättning tar ner och sätter tillbaka mätaren.

Användning av den allmänna spillvattenanläggningen

Spillvatten

Huvudmannen är skyldig att ta emot spillvatten från anslutna fastigheter inom verksamhetsområdet om inte behovet kan tillgodoses bättre på annat sätt. Med spillvatten menas förorenat vatten från hushåll, industriell tillverkningsprocess, arbetsplats, serviceanläggning med mera.

Spillvattnets beskaffenhet

Huvudmannen är inte skyldig att ta emot spillvatten som mer än oväsentligt avviker från hushållspillvatten. Fett, giftiga vätskor eller andra miljöfarliga ämnen kan medföra skador på ledningsnät eller påverka reningsprocessen, slammet eller recipienten. För att få släppa ut sådant spillvatten i det allmänna ledningsnätet förutsätts att avtal upprättas. Huvudmannen är inte heller skyldig att ta emot spillvatten om behovet av avledning kan tillgodoses bättre på annat sätt.

Bensin-, olje- och fettavskiljare samt sand- och slamfång i gårdsbrunnar och liknande anordningar ska kontrolleras regelbundet och tömmas så att de fyller avsedd funktion. För fettavskiljare bör kraven enligt europanorm SS EN 1825 uppfyllas och för oljeavskiljare europanorm SS EN 858. Spillvatten från köksavfallskvärl får bara tillföras den allmänna va-anläggningen om huvudmannen skriftligen har medgett detta.

Värmeuttag ur spillvatten får inte ske så att temperaturen i utsläppt spillvatten underskrider temperaturen i det av huvudmannen levererade dricksvattnet.

Fastighetsägare är skyldig att till huvudmannen anmäla verksamhet som kan inverka på spillvattnets sammansättning.

Fastighet som används till annat än bostad

Med hänsyn till kraven på åtgärder för att hindra vattenförorening är det nödvändigt för huvudmannen att, för fastigheter som används till annat än bostad, har en noggrannare kontroll av vad som avleds till den allmänna spillvattenanläggningen. Fastighetsägaren är därför enligt de kommunala föreskrifterna skyldig att lämna uppgift om arten och omfattningen av sådan verksamhet inom fastigheten, som kan inverka på spillvattnets innehåll. Provtagningar och analyser som huvudmannen anser nödvändiga för kontroll av sådant spillvatten, bekostas av fastighetsägaren eller genom denne av företag, rörelse eller verksamhet som avleder spillvattnet. Kostnaden för sådan kontroll kan också ingå i särskild industriavloppstaxa.

Huvudmannen kan också kräva att fastighetsägaren själv, enligt huvudmannens anvisningar och på det sätt och i den omfattning huvudmannen bestämmer, ska föra journal över verksamheten och själv utöva kontroll av spillvattnets innehåll.

Industrier måste samråda med huvudmannen

Fastighetsägare som använder eller avser att använda den allmänna spillvattenanläggningen och som avser att ansöka om prövning av avloppsutsläpp enligt miljölagstiftningen ska samråda med huvudmannen.

Tryckavloppssystem (LTA-system)

En allmän avloppsanläggning utförs normalt så att fastigheterna kan ansluta sina servisledningar och nyttja anläggningen utan att det krävs särskilda anordningar för fastigheten. Detta är dock inte alltid möjligt. Topografiska förhållanden kan exempelvis göra det omöjligt att avleda avloppsvatten med självfall till den allmänna anläggningen. Då krävs att pumpar installeras för att anläggningen ska kunna nyttjas på avsett vis. Ett s.k. LTA-system (lätt tryckavlopp) består av små pumpenheter, ofta en per fastighet, som i de flesta fall placeras inne på fastigheten i anslutning till den bebyggelse som ska betjänas av systemet.

Huvudmannen tillhandahåller pump och pumpbrunn trots att pumpbrunnen oftast placeras inne på fastigheten. Installation och montering av pumpbrunn och avloppsledningar görs av fastighetsägaren enligt huvudmannens anvisningar. Pumpbrunnens plats bestäms av huvudmannen. Huvudmannen äger pumpen och ansvarar för drift, underhåll och förnyelse av denna. Fastighetsägaren övertar pumpbrunn och övriga delar uppströms pumpen. Fastighetsägaren bekostar nödvändiga anordningar för att sammankoppla pumpen med installationen i övrigt. Fastighetsägaren svarar för och bekostar el-försörjningen för drift av pumpen och eventuell uppvärmning av servisledningen fram till förbindelsepunkten.

I det fall det endast rör sig om enstaka fastigheter som behöver LTA-system får fastighetsägaren själv stå för samtliga kostnader.

Vad som ovan sägs om LTA-system och pumpenheter gäller även för motsvarande anordningar (ventilbrunn) i samband med avledning med självfall till ett allmänt vakuumsystem.

Användning av den allmänna dagvattenanläggningen

Dag- och dränvatten

Med dagvatten menas tillfälligt, avrinnande vatten på ytan, mark eller konstruktion till exempel regnvatten, smältvatten eller framträngande grundvatten. Med dränvatten avses sådant vatten i marken som avleds genom dränering.

Huvudmannen är inte skyldig att ta emot dag- och dränvatten från en fastighet i de fall avledning av sådant vatten kan tillgodoses bättre på annat sätt. I vissa fall kan avledning till en s.k. LOD-anläggning (LOD = lokalt omhändertagande av dagvatten) på den enskilda fastigheten innebära sådan fördel. LOD kan till exempel innebära att dag- och eller dränvatten avleds till ett s.k. perkolationsmagasin (stenkista) på den egna tomten eller att vattnet sugs upp av omgivande gräsytor. Fastighetsägare kan även i vissa fall leda sitt dagvatten direkt till en vattenförekomst. Med dag- och dränvatten likställs allt avloppsvatten som huvudmannen bedömer inte ska avledas till spillvattenförande ledning. Vid behov kan fastighetsägaren rådgöra med huvudmannen.

Huvudmannen är inte skyldig att ta emot en obegränsad mängd dagvatten från fastigheter. Fastighetsägaren kan lämpligen själv vidta åtgärder för att fördröja och minska mängden dagvatten för att skydda fastigheten och va-anläggningen, exempelvis anlägga ett fördröjningsmagasin eller minska andelen hårdgjord yta på fastigheten.

Dagvattnets beskaffenhet

Dag- och dränvatten som tillförs en allmän dagvattenanläggning ska hålla sådan kvalitet att huvudmannen kan uppfylla sina skyldigheter enligt gällande lagar och förordningar. Huvudmannen kan lämna ytterligare anvisningar angående dagvattnets kvalitet.

Inkoppling av dränvatten till den allmänna avloppsanläggningen

Vid nybyggnationer måste bestämmelserna i Boverkets byggregler följas. Innebörden av dessa bestämmelser är att dränvatten från byggnad inte får avledas till avloppsledning, i vilken uppdamning kan förekomma. Uppdamning innebär att en ledning går full och att den fria vattenytan kan stiga i anslutande ledningar. Ställs från huvudmannen kravet att dränvatten ska avledas till dagvattenledning, innebär detta i många fall att dränvatten från byggnader, i

första hand sådana med källare, inte kan avledas med självfall. Dagvattenledningar är nämligen normalt dimensionerade så att uppdämning i ledningarna förekommer vid häftigare regn. Den praktiska konsekvensen blir därför att vissa byggnader inte kan förses med källare eller att dränvattnet måste pumpas eller avledas till LOD-anläggning.

Separering av kombinerat avloppsvattensystem

Om dag- och dränvatten avleds från fastighet till spillvattenförande ledning får avledningen inte fortsätta efter att särskild förbindelsepunkt för dag- och dränvatten upprättats och fastighetsägaren underrättats om detta. Huvudmannen kan alternativt ha vidtagit åtgärder för avledning utan att förbindelsepunkt har upprättats och meddelat fastighetsägaren detta.

Huvudmannen bestämmer inom vilken tid tillförseln ska ha upphört. Undantag från förbudet eller anstånd kan i vissa fall medges av huvudmannen.

Avgifter

Fastighetsägares avgiftsskyldighet till huvudmannen regleras i taxan för allmänna vattentjänster (va-taxan). Va-taxan innehåller uppgifter om anläggningsavgifter, bruksavgifter och uppgifter om avgifter för vanligen förekommande tjänster som huvudmannen tillhandahåller på fastighetsägarens begäran, till exempel servisavstängning. Huvudmannen kan träffa avtal med ägare till fastighet och andra avgiftsskyldiga i avgiftsfrågor som inte regleras i kommunens taxeföreskrifter.

Övrigt

En allmän va-anläggning ska användas så att det inte uppkommer olägenhet för huvudmannen eller annan. Det får inte uppstå svårigheter för huvudmannen att uppfylla kraven från miljö- och hälsoskyddssynpunkt eller att i övrigt uppfylla sina åligganden enligt lag eller annan författning eller enligt avtal. Fastighetsägare ansvarar för att va-installationen, även sådan som inte kräver bygglov, anordnas och utförs så att den fyller kraven enligt Boverkets byggregler.

Huvudmannen har rätt att undersöka va-installationen och dess användning. Påträffas allvarliga brister är fastighetsägaren skyldig att rätta till dessa så att det inte uppkommer olägenheter för huvudmannen eller någon annan. Om så inte sker är huvudmannen inte skyldig att låta fastigheten vara kopplad till den allmänna anläggningen.

Om en fastighets va-förhållanden påtagligt avviker från de förhållanden som i övrigt råder i en allmän va-anläggnings verksamhetsområde, får huvudmannen träffa avtal med fastighetsägaren om särskilda villkor för att använda va-anläggningen.

Anmäl ändringar

Fastighetsägare ska på begäran lämna huvudmannen underlag för avgiftsberäkning. Dessutom ska fastighetsägare självmant anmäla sådan ändring av va-installationen eller annat förhållande, som enligt taxan kan ha betydelse för avgiftsberäkningen.

Anmäl ägarbyte

Fastighetsägare ska utan dröjsmål underrätta huvudmannen när fastigheten övergår till ny ägare samt uppges den nya ägarens namn, adress och tillträdesdag.

Vattenavstängning

Har fastighetsägare inte betalat va-avgift eller i övrigt försummat sina skyldigheter enligt vattentjänstlagen och är försummelsen väsentlig, har huvudmannen rätt att stänga av vattentillförseln till fastigheten. Avstängning kan ske om rättelse inte kunnat åstadkommas genom skriftlig uppmaning och avstängningen inte medför olägenhet för människors hälsa.

Fastighetsägaren ska till huvudmannen betala avgift enligt taxa för såväl avstängning som återinkoppling.

Risk för källaröversvämning

I hus med källare, särskilt där källaren har golvbrunn eller annan avloppsenhet, finns alltid en risk för källaröversvämning. Vid häftiga regn eller snösmältning kan den allmänna ledningen överbelastas och vatten kan baklänges tränga in i avloppsserviser och upp genom golvbrunnar och förorsaka skador. Vid sidan av översvämningar förorsakade av häftiga regn är stopp i servisledningen den vanligaste skadeorsaken.

Fastighetsägare bör i eget, och i förekommande fall hyresgästers, intresse i största möjliga utsträckning förebygga skador inom fastigheten till följd av uppdämning i ledningsnätet.

Exempelvis kan följande åtgärder vidtas:

- Placera inte föremål i källaren som är värdefulla och känsliga för fukt.
- Kontrollera att avstängbara golvbrunnar är stängda och att automatiska bakvattenventiler fungerar.
- Förse de golvbrunnar i källaren som inte är avstängningsbara med tätande anordningar eller ersätt med avstängningsbara brunnar.
- Kontakta en rörinstallatör om misstanke finns att avloppets avstängningsanordningar inte fungerar.
- Kontrollera att regn- och smältvatten leds bort från byggnaden.
- Valla in nedfarter till garage och andra utrymmen.
- Kontrollera att intern avloppspump fungerar.
- Anslut fastigheten till en larmcentral med larmtjänst.

Bilaga 5

ABVA 2009

Allmänna bestämmelser
för användande av Uppsala
kommuns allmänna vatten-
och avloppsanläggning

– Inklusiv Lag om allmänna vattentjänster

UPPSALA VATTEN

Allmänna bestämmelser för användande av Uppsala kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning.

Antagen av kommunfullmäktige den 15 december 2008 att gälla från och med 1 januari 2009.

Inledning

1. För fastighetsägares användning av den allmänna VA-anläggningen i Uppsala kommun gäller vad som föreskrivs i lagen om allmänna vattentjänster (2006:412) eller annan författning samt vad som nedan föreskrivs.

Vad som enligt dessa bestämmelser gäller för fastighetsägaren gäller även för den som innehar fast egendom med tomträtt, ständig besittningsrätt, fideikommissrätt eller på grund av testamentariskt förordnande.

Har huvudmannen träffat avtal med annan än fastighetsägare om användning av anläggningen, gäller för denne jämlikt 5 § lagen om allmänna vattentjänster vad som i lagen och dessa allmänna bestämmelser föreskrivs om fastighetsägare.

Med fastighet kan enligt 4 § lagen om allmänna vattentjänster i vissa fall även förstås byggnad eller annan anläggning, som ej tillhör ägaren till marken.

Fastighetsägare är skyldig att följa ändring i och tillägg till dessa allmänna bestämmelser.

2. Huvudman för den allmänna VA-anläggningen är Uppsala Vatten och Avfall AB.

Inkoppling till den allmänna anläggningen

3. Fastighetsägare som vill ansluta fastigheten till den allmänna anläggningen ska göra skriftlig anmälan till huvudmannen som sedan möjliggör inkoppling.

Användning av den allmänna dricksvattenanläggningen

4. Huvudmannen levererar vatten till fastighet, vars ägare har rätt att använda den allmänna dricksvattenanläggningen och som iakttar gällande bestämmelser för användandet.

Huvudmannens leveransskyldighet avser endast vatten av dricksvattenkvalitet för normal hushållsanvändning. Huvudmannen garanterar inte att visst vattentryck eller viss vattenmängd per tidsenhet alltid kan levereras.

Vatten som levereras genom allmän VA-anläggning får utnyttjas för värmeutvinning endast om huvudmannen efter ansökan skriftligen medger detta.

5. Huvudmannen har rätt att begränsa eller avbryta vattenleveransen när denne finner det nödvändigt för att förebygga person- eller egendomsskada samt för reparation, ändring, kontroll eller annan sådan åtgärd som berör huvudmannens egna eller därmed förbundna anläggningar.

Vid begränsad vattentillgång är fastighetsägare skyldig att reducera sin vattenförbrukning enligt huvudmannens anvisningar.

Vid planlagt leveransavbrott lämnar huvudmannen på lämpligt sätt meddelande om detta.

6. Ska vattenförbrukning hos fastighetsägare fastställas genom mätning tillhandahålls vattenmätare av huvudmannen och förblir huvudmannens egendom. Huvudmannen bestämmer antalet mätare och vilket slag av mätare som ska användas. Fastighetsägaren ska bekosta erforderliga anordningar för uppsättning av mätare och sammankoppling med installationen i övrigt.

Vattenmätarens plats ska vara godkänd av huvudmannen, som har rätt att kostnadsfritt disponera platsen och ensam har befogenhet att sätta upp, ta ned, kontrollera, justera, underhålla samt till- och frånkoppla mätaren.

Vattenmätarens mekaniska räkneverk utgör grund för debitering såvida inte huvudmannen beslutat annat.

Användning av den allmänna avloppsanläggningen

7. Huvudmannen tar emot avloppsvatten från fastighet, vars ägare har rätt att använda den allmänna avloppsanläggningen och som iakttar gällande bestämmelser för användandet, om behovet av avledning inte kan tillgodoses bättre på annat sätt.

Huvudmannen är inte skyldig att ta emot spillvatten vars beskaffenhet i ej oväsentlig mån avviker från hushållspillvattens.

8. Vatten som utnyttjats för värmeutvinning får avledas till den allmänna avloppsanläggningen endast om huvudmannen efter ansökan skriftligen medger det.
9. Fastighetsägare får inte tillföra avloppet lösningsmedel, avfettningsmedel, färger, olja, bensin eller annan petroleumprodukt, fett, läkemedel eller frätande eller giftiga vätskor och inte heller vätska, ämnen eller föremål som kan orsaka stopp, avlagring, vidhäftning, gasbildning eller explosion.

Ånga eller varmvatten med högre temperatur än 45° C får inte tillföras i förbindelsepunkten.

Oavsiktligt utsläpp av sådant slag som anges i första och andra styckena ska ofördröjligen anmälas till huvudmannen.

Fastighetsägare får inte tillföra avloppet spillvatten från köksavfallskvarn utan huvudmannens skriftliga medgivande.

- 10.** Värmeuttag ur avloppsvatten får inte ske så att temperaturen i utsläppt avloppsvatten underskrider temperaturen i det av huvudmannen levererade dricksvattnet.
- 11.** Huvudmannen har rätt att tillfälligt begränsa fastighetsägares möjlighet att använda avloppsanläggningen när huvudmannen finner det nödvändigt för att förebygga person- eller egendomsskada samt för reparation, ändring, kontroll eller annan åtgärd som berör huvudmannens egna eller därmed förbundna anläggningar.
- 12.** Spillvatten får inte tillföras allmän ledning som är avsedd att uteslutande avleda dag- och dränvatten. (Med spillvatten likställs i denna punkt allt avloppsvatten som huvudmannen bedömer ska avledas till spillvattenledning.)

Dag- och dränvatten får inte tillföras allmän ledning som inte är avsedd för sådant ändamål, om inte huvudmannen av särskilda skäl skriftligen medgivit undantag.

Avleds dag- och dränvatten från fastighet till spillvattenförande ledning får fortsatt tillförsel av sådant vatten inte ske, sedan särskild förbindelsepunkt för ändamålet upprättats och fastighetsägaren underrättats därom, eller om huvudmannen vidtagit åtgärder för avledande av dagvatten utan att förbindelsepunkt för dagvatten upprättats, när huvudmannen meddelat fastighetsägaren att sådana åtgärder har vidtagits. Huvudmannen bestämmer tidrymd inom vilken tillförseln ska ha upphört. Undantag från förbudet eller anstånd med att avbryta tillförseln kan medges av huvudmannen om särskilda skäl föreligger.

Har särskild förbindelsepunkt för dag- och dränvatten inte upprättats, kan huvudmannen ändå förbjuda dittills tillåten tillförsel av sådant vatten till spillvattenförande ledning. Förutsättningar för detta är dels att avledning kan ske ändamålsenligt på annat sätt, dels att huvudmannen i skälig omfattning ersätter fastighetsägaren hans kostnader för erforderlig omläggning. Dag- och dränvatten från fastighet, som nykopplas till den allmänna anläggningen, får inte tillföras annan ledning än den huvudmannen bestämmer.
- 13.** Huvudmannen kan i enskilda fall medge utsläpp i den allmänna avloppsanläggningen av avloppsvatten som i ej oväsentlig mån har annan sammansättning än spillvatten från bostäder (hushållspillvatten) vad gäller arten eller halten av ingående ämnen. Huvudmannen bestämmer därvid villkoren för utsläpp av såväl spill- som dagvatten.
- 14.** Fastighetsägare som helt eller delvis använder eller upplåter fastighet till annat än bostadsändamål ska informera huvudmannen om sådan verksamhet som kan påverka beskaftenheten hos avloppsvattnet från fastigheten. Fastighetsägaren ska bekosta de provtagningar och analyser som huvudmannen finner vara nödvändiga för kontroll av avloppsvattnet.

Huvudmannen har rätt att fordra att fastighetsägaren för journal över verksamhet som inverkar på avloppsvattnets beskaffenhet och företar kontroll av vattnet genom provtagningar och analyser. Huvudmannen anger hur journalföring och provtagningar ska göras.

- 15.** Vid anslutning till allmänt tryckavloppssystem tillhandahåller huvudmannen LTA-pumpenhet eller annan aktuell pumpenhet som förblir dennes egendom. Huvudmannen bestämmer antalet pumpenheter och vilket slag av pumpenhet som ska användas samt svarar för installationen. Fastighetsägaren bekostar erforderliga anordningar för att sammankoppla enheten med installationen i övrigt.

Enhetens plats ska bestämmas av huvudmannen, som äger rätt till kostnadsfri upplåtelse av platsen och som ensam har befogenhet att sätta upp, ta ned, kontrollera, justera, underhålla samt till- och frånkoppla enheten.

Lag (2006:412) om allmänna vattentjänster

Utfärdad den 18 maj 2006. Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

- 1 §** Bestämmelserna i denna lag syftar till att säkerställa att vattenförsörjning och avlopp ordnas i ett större sammanhang, om det behövs med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön.
- 2 §** I denna lag avses med
vattenförsörjning: tillhandahållande av vatten som är lämpligt för normal hushållsanvändning, avlopp: bortledande av dagvatten och dränvatten från ett område med samlad bebyggelse eller från en begravningsplats, bortledande av spillvatten eller bortledande av vatten som har använts för kylning, vattentjänster: vattenförsörjning och avlopp (va), va-anläggning: en anläggning som har till ändamål att tillgodose behov av vattentjänster för bostadshus eller annan bebyggelse, allmän va-anläggning: en va-anläggning över vilken en kommun har ett rättsligt bestämmande inflytande och som har ordnats och används för att uppfylla kommunens skyldigheter enligt denna lag, enskild anläggning: en va-anläggning eller annan anordning för vattenförsörjning eller avlopp som inte är eller ingår i en allmän va-anläggning, verksamhetsområde: det geografiska område inom vilket en eller flera vattentjänster har ordnats eller ska ordnas genom en allmän va-anläggning, huvudman: den som äger en allmän va-anläggning, fastighetsägare: den som äger en fastighet inom en allmän va-anläggnings verksamhetsområde eller innehar sådan fast egendom med tomträtt, ständigt besittningsrätt, fideikommissrätt eller på grund av testamenteriskt förordnande, va-installation: ledningar och därmed förbundna anordningar som inte ingår i en allmän va-anläggning men som har ordnats för en eller flera fastigheters vattenförsörjning eller avlopp och är kopplade eller avsedda att kopplas till en allmän va-anläggning, förbindelsepunkt: gränsen mellan en allmän va-anläggning och en va-installation, allmän platsmark: mark som i detaljplan enligt plan- och bygglagen (2010:900) redovisas som allmän plats eller, om marken inte omfattas av detaljplan, väg eller mark som funktionellt och i övrigt motsvarar sådan mark, anläggningsavgift: engångsavgift för täckande av en kostnad för att ordna en allmän va-anläggning, och brukningsavgift: periodisk avgift för täckande av drift- och underhållskostnader, kapitalkostnader för investeringar eller andra kostnader för en allmän va-anläggning som inte täcks av en anläggningsavgift. Lag (2010:917).
- 3 §** Vid tillämpningen av denna lag skall en kommun anses ha ett rättsligt bestämmande inflytande över en va-anläggning om kommunen ensam eller tillsammans med en eller flera andra kommuner
1. helt äger anläggningen,

2. genom ägande förfogar över mer än hälften av samtliga röster i den eller de juridiska personer som helt äger anläggningen eller på annat sätt förfogar över en motsvarande majoritet av beslutsmakten i den eller de juridiska personer som helt äger anläggningen,
3. har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i styrelsen för den eller de juridiska personer som helt äger anläggningen, eller
4. utgör samtliga obegränsat ansvariga bolagsmän i ett handelsbolag som helt äger anläggningen.

- 4 §** Om det behövs för att tillgodose syftet med denna lag, skall det som i lagen gäller i fråga om en fastighet också tillämpas i fråga om en byggnad eller annan anläggning som inte tillhör fastighetens ägare. I så fall skall det som i lagen sägs om fastighetsägaren tillämpas på byggnadens eller anläggningens ägare.
- 5 §** Om någon annan än en fastighetsägare har ingått avtal med huvudmannen om att få använda huvudmannens va-anläggning, skall det som i denna lag gäller en fastighetsägare också gälla användaren.

Kommunens skyldighet att ordna vattentjänster

- 6 §** Om det med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön behöver ordnas vattenförsörjning eller avlopp i ett större sammanhang för en viss befintlig eller blivande bebyggelse, skall kommunen
1. bestämma det verksamhetsområde inom vilket vattentjänsten eller vattentjänsterna behöver ordnas, och
 2. se till att behovet snarast, och så länge behovet finns kvar, tillgodoses i verksamhetsområdet genom en allmän va-anläggning.

En allmän va-anläggnings verksamhetsområde

- 7 §** Av ett beslut om en allmän va-anläggnings verksamhetsområde skall det framgå vilka fastigheter som verksamhetsområdet omfattar.
- 8 §** Om verksamhetsområdet behöver omfatta en eller flera fastigheter som ingår i en samfällighet för va-frågor, skall verksamhetsområdet bestämmas så att det omfattar alla fastigheter som ingår i den särskilda samfälligheten. Om det finns synnerliga skäl, får verksamhetsområdet bestämmas med avvikelse från kravet i första stycket.
- 9 §** Om det inom verksamhetsområdet finns en fastighet eller bebyggelse som uppenbarligen inte behöver omfattas av det större sammanhang som avses i 6 §, får verksamhetsområdet inskränkas så att det inte omfattar den fastigheten eller bebyggelsen. En sådan inskränkning av verksamhetsområdet får göras endast om fastighetens eller bebyggelsens behov av vattenförsörjning och avlopp lämpligen kan ordnas genom enskilda anläggningar som kan godtas med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön.

Ordnandet och driften av en allmän va-anläggning

- 10 §** En allmän va-anläggning skall ordnas och drivas så att den uppfyller de krav som kan ställas med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön och med hänsyn till intresset av en god hushållning med naturresurser.
När det är förenligt med anläggningens huvudsakliga ändamål, bör den ordnas och drivas så att också andra allmänna intressen som har behov av anläggningen kan tillgodoses.
- 11 §** En allmän va-anläggning får inte ordnas
1. i strid med detaljplan, områdesbestämmelser eller andra bestämmelser om hur marken skall bebyggas, eller
 2. så att den försvårar en ändamålsenlig bebyggelse eller lämplig planläggning.
- Om syftet med planen eller bestämmelserna inte motverkas, får dock mindre avvikelser göras.
- 12 §** Om en allmän va-anläggning innebär att vattentjänster tillhandahålls genom ledningsnät för vattenförsörjning eller avlopp, skall huvudmannen för varje fastighet inom va-anläggningens verksamhetsområde bestämma en förbindelsepunkt. Förbindelsepunkten skall finnas i fastighetens omedelbara närhet, om det inte finns särskilda skäl för en annan placering.
Huvudmannen skall samråda med och därefter informera fastighetsägaren om förbindelsepunktens läge inom den tid som är skälig med hänsyn till fastighetsägarens intresse av att kunna planera för sin användning av fastigheten.
- 13 §** Huvudmannen skall för den allmänna va-anläggningen ordna
1. ledningar och andra anordningar för vattenförsörjning till eller avlopp från varje förbindelsepunkt,
 2. anordningar för bortledande av vatten som inte sker genom en förbindelsepunkt, och
 3. de anordningar som i övrigt behövs för att va-anläggningen skall kunna fylla sitt ändamål och tillgodose skäliga anspråk på säkerhet.
- Huvudmannens skyldighet enligt första stycket omfattar inte vägdiken, rännstenar, rännstensbrunnar eller ledningar som förbinder rännstensbrunnar med den allmänna va-anläggningen.
- 14 §** Huvudmannen skall se till att berörda fastighetsägare i skälig tid underrättas om planerade vattenavstängningar och andra väsentliga ändringar av förutsättningarna för att använda va-anläggningen.
- 15 §** Huvudmannen får upplåta åt någon annan att sköta driften av va-anläggningen.

Fastighetsägares rätt att använda en allmän va-anläggning

- 16 §** En fastighetsägare har rätt att använda en allmän va-anläggning, om fastigheten
1. finns inom va-anläggningens verksamhetsområde, och
 2. behöver en vattentjänst och behovet inte kan tillgodoses bättre på annat sätt.

17 § Trots 16 § får huvudmannen vänta med att utföra de anläggnings- eller utbyggnadsarbeten som är nödvändiga för att fastighetsägaren skall kunna använda va-anläggningen, om arbetena

1. behöver samordnas med andra arbeten och samordningen annars skulle väsentligt försvåras, och
2. utförs i den ordning som följer av huvudmannens utbyggnadsplan.

18 § Trots 16 § är huvudmannen inte skyldig att låta en fastighet kopplas eller vara kopplad till va-anläggningen

1. innan fastighetsägaren har betalat den anläggningsavgift som är bestämd enligt 34 § eller lämnat en godtagbar säkerhet, eller
2. om fastighetens va-installation har väsentliga brister.

Särskilda anordningar för användningen av en allmän va-anläggning

19 § Huvudmannen skall ordna de pumpar och andra särskilda anordningar som på grund av den allmänna va-anläggningens konstruktion eller utförande behövs på en fastighet för att fastighetsägaren skall kunna använda va-anläggningen.

Om vattenförbrukningen på en fastighet behöver fastställas genom mätning, skall huvudmannen ordna den eller de vattenmätare som behövs för mätningen.

20 § En fastighetsägare är skyldig att upplåta nödvändigt utrymme för en sådan anordning som avses i 19 §.

Fastighetsägaren skall fortlöpande se till anordningen och skydda den mot skada samt vid behov svara för dess elförsörjning.

Fastighetsägaren skall snarast anmäla uppkomna fel och driftstörningar till huvudmannen.

Användningen av en allmän va-anläggning

21 § En fastighetsägare får inte använda en allmän va-anläggning på ett sätt som innebär

1. att avloppet tillförs vätskor, ämnen eller föremål som kan inverka skadligt på ledningsnätet eller anläggningens funktion eller på annat sätt medför skada eller olägenhet,
2. att huvudmannen får svårt att uppfylla de krav som ställs på va-anläggningen och driften av den eller att i övrigt uppfylla sina skyldigheter enligt lag, annan författning eller avtal, eller
3. andra olägenheter för huvudmannen eller någon annan.

22 § Om en fastighets va-förhållanden påtagligt avviker från de förhållanden som i övrigt råder i en allmän va-anläggnings verksamhetsområde, får huvudmannen träffa avtal med fastighetsägaren om särskilda villkor för användningen av va-anläggningen.

23 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, kommunen får meddela ytterligare föreskrifter om användningen av allmänna va-anläggningar.

Skyldighet att betala avgifter för allmänna vattentjänster

- 24 §** En fastighetsägare skall betala avgifter för en allmän va-anläggning, om fastigheten
1. finns inom va-anläggningens verksamhetsområde, och
 2. med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön behöver en vattentjänst och behovet inte kan tillgodoses bättre på annat sätt.
- Vid bedömning av behovet enligt första stycket 2 skall särskild hänsyn tas till i vilken utsträckning jämförda alternativ tillgodoser intresset av en god hushållning med naturresurser.
- Om fastigheten är obebyggd men enligt en detaljplan är avsedd för bebyggelse, skall bedömningen av behovet enligt första stycket 2 göras som om fastigheten vore bebyggd i enlighet med planen. Detta gäller dock inte om det finns särskilda skäl för en annan bedömning.
- 25 §** En avgift enligt 24 § skall avse
1. vattentjänster som tillhandahålls fastigheten genom en förbindelsepunkt, från det att huvudmannen har ordnat förbindelsepunkten och informerat fastighetsägaren enligt 12 §, och
 2. bortledande av vatten från fastigheten som inte sker genom en förbindelsepunkt, från det att huvudmannen har ordnat de anordningar som behövs för bortledandet och informerat fastighetsägaren om detta.
- 26 §** Utöver vad som följer av 24 och 25 §§ skall en fastighetsägare betala en avgift för en allmän va-anläggning, om fastigheten
1. finns inom va-anläggningens verksamhetsområde,
 2. är bebyggd eller enligt en detaljplan är avsedd för bebyggelse, och
 3. behöver, eller har nytta av, bortledande av vatten från allmän platsmark.
- Avgiften skall avse bortledande av vatten från allmän platsmark inom va-anläggningens verksamhetsområde, från det att huvudmannen har ordnat de anordningar som behövs för bortledandet och informerat fastighetsägaren om detta.
- 27 §** Den som ansvarar för att allmän platsmark ställs i ordning och underhålls skall betala en avgift för en allmän va-anläggning, om
1. den allmänna platsmarken finns inom va-anläggningens verksamhetsområde, och
 2. bortledande av vatten från den allmänna platsmarken behövs med hänsyn till skyddet för människors hälsa eller miljön.
- Avgiften skall avse bortledande av vatten från den allmänna platsmarken, från det att huvudmannen har ordnat de anordningar som behövs för bortledandet och informerat den som är avgiftsskyldig om detta.
- 28 §** Avgifter enligt 24-27 §§ som avser bortledande av vatten skall även täcka kostnaderna för den rening av vattnet som behövs med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön.

Avgifternas storlek och grunderna för hur de beräknas

29 § Avgifter enligt 24-28 §§ får bestämmas som anläggningsavgifter och brukningsavgifter.

30 § Avgifterna får inte överskrida det som behövs för att täcka de kostnader som är nödvändiga för att ordna och driva va-anläggningen.

Medel får avsättas till en fond för framtida nyinvesteringar, om

1. det finns en fastställd investeringsplan,
2. avsättningen avser en bestämd åtgärd,
3. åtgärden och de beräknade kostnaderna för den redovisas i planen,
4. det av planen framgår när de avsatta medlen är avsedda att tas i anspråk, och
5. planen innehåller de upplysningar som i övrigt behövs för att bedöma behovet av avsättningens storlek.

Avgifter enligt 26 och 27 §§ får inte överskrida det som behövs för att täcka kostnaderna för den vattentjänsten.

31 § Avgifterna skall bestämmas så att kostnaderna fördelas på de avgiftsskyldiga enligt vad som är skäligt och rättvist.

Om vattentjänsterna för en viss eller vissa fastigheter på grund av särskilda omständigheter medför kostnader som i beaktansvärd omfattning avviker från andra fastigheter i verksamhetsområdet, skall avgifterna bestämmas med hänsyn till skillnaderna.

Avgifter enligt 26 och 27 §§ skall fördelas mellan de fastighetsägare som avses i 26 § och de avgiftsskyldiga som avses i 27 § enligt vad som är skäligt med hänsyn till den berörda allmänna platsmarkens omfattning och fastighetsägarnas nytta av vattentjänsten.

32 § Anläggningsavgifterna skall bestämmas på beräkningsgrunder som innebär att en fastighetsägare inte behöver betala mer än vad som motsvarar fastighetens andel av kostnaden för att ordna va-anläggningen.

33 § Brukningsavgifterna skall bestämmas på beräkningsgrunder som är lika oavsett när på året va-anläggningen används. Om det med hänsyn till vattenförsörjningen, behovet av en tillfredsställande avloppsrening eller av andra skäl behövs särskilda åtgärder av säsongsbetonad karaktär under en viss mindre del av året, får dock brukningsavgifter för en sådan tid bestämmas på beräkningsgrunder som innebär högre avgifter än under huvuddelen av året.

34 § Avgifternas belopp och hur avgifterna skall beräknas skall framgå av en taxa.

Avgifterna får inte bestämmas till högre belopp än vad som är förenligt med bestämmelserna i 30-33 §§.

Kommunen får meddela föreskrifter om taxan. Kommunen får överlåta åt huvudmannen att bestämma avgifternas belopp enligt beräkningsgrunder i kommunens taxeföreskrifter.

Betalning av avgifterna

35 § Avgifter enligt denna lag skall enligt kommunens bestämmande betalas till kommunen eller huvudmannen.

Om inte annat följer av 36 § skall avgifterna betalas på begäran. På obetalt belopp skall ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) betalas från dagen för sådan begäran.

36 § En anläggningsavgift skall fördelas på årliga betalningar (delbelopp) under en viss tid, längst tio år, om

1. avgiften är betungande med hänsyn till fastighetens ekonomiska bärkraft och andra omständigheter,
2. fastighetsägaren begär att avgiften skall fördelas, och
3. fastighetsägaren ställer godtagbar säkerhet.

Ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) skall betalas på den del av avgiften som inte har betalats, från den dag det första delbeloppet förfaller till betalning till dess betalning sker. På delbelopp som har förfallit till betalning skall ränta i stället betalas enligt 6 § räntelagen från delbeloppets förfallodag till dess betalning sker.

37 § När en fastighet byter ägare, är den nya ägaren betalningsansvarig för avgifter som förfaller till betalning på tillträdesdagen eller senare, om inte annat följer av andra stycket. Den tidigare ägaren är betalningsansvarig för brukningsavgifter som är hänförliga till tiden före den nya ägarens tillträde.

Avtal om avgifter

38 § Huvudmannen får komma överens med fastighetsägare och andra avgiftsskyldiga i avgiftsfrågor som inte regleras i kommunens taxeföreskrifter.

Inlösen av enskilda anläggningar m.m.

39 § Om det för en fastighet inom en allmän va-anläggnings verksamhetsområde finns en enskild anläggning som kan användas i den allmänna va-anläggningen, är den som äger den enskilda anläggningen skyldig att, om huvudmannen begär det, mot skälig ersättning låta den enskilda anläggningen ingå i den allmänna va-anläggningen.

40 § Om en enskild anläggning blir onyttig till följd av att kommunen ordnar eller utvidgar en allmän va-anläggning, skall huvudmannen betala skälig ersättning till den enskilda anläggningens ägare.

Tillträde för undersökning, installation och underhåll

41 § Huvudmannen har rätt till det tillträde på en fastighet som behövs för att

1. undersöka en va-installation och dess användning innan va- installationen kopplas till den allmänna va-anläggningen eller när det annars behövs för att huvudmannen skall kunna fullgöra sina skyldigheter, och
2. installera, underhålla och i övrigt fullgöra sina skyldigheter i fråga om sådana särskilda anordningar som avses i 19 §.

Tystnadsplikt

42 § Den som deltar eller har deltagit i en undersökning eller andra åtgärder enligt 41 § får inte obehörigen avslöja eller utnyttja information som vid undersökningen kommit fram om enskildas affärs- eller driftförhållanden.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Lag (2009:515).

Avstängning av vattenförsörjningen

43 § Huvudmannen får stänga av vattenförsörjningen till en fastighet, om

1. fastighetsägaren har åsidosatt sin skyldighet att betala en avgift eller i övrigt försummat sina skyldigheter enligt denna lag,
2. försummelsen är väsentlig,
3. avstängningen inte medför olägenhet för människors hälsa,
4. huvudmannen skriftligen har uppmanat fastighetsägaren att vidta rättelse och gett fastighetsägaren skälig tid att vidta rättelsen, och
5. fastighetsägaren trots den uppmaning som avses i 4 inte har vidtagit rättelse inom den skäliga tiden.

Kostnaden för en avstängningsåtgärd får påföras fastighetsägaren.

Skadeståndsansvar m.m.

44 § Om en allmän va-anläggnings verksamhetsområde inskränks med stöd av 9 §, skall huvudmannen ersätta fastighetsägaren eller ägaren av bebyggelsen för den skada som inskränkningen medför. När ersättningen bestäms skall hänsyn tas till åtgärder som huvudmannen vidtagit för att tillgodose fastighetens eller bebyggelsens fortsatta behov av vattenförsörjning och avlopp.

45 § Huvudmannen skall ersätta en översvämningsskada på en fastighet inom den allmänna va-anläggningens verksamhetsområde, om

1. huvudmannen har åsidosatt en skyldighet enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och
2. åsidosättandet har medfört att vatten som är avsett att tillhandahållas eller ledas bort genom huvudmannens va-anläggning ytleades eller på annat sätt trängt in på fastigheten.

46 § Om en fastighetsägare orsakas en skada på grund av att huvudmannen på annat sätt än som avses i 45 § har överskridit sin rätt eller åsidosatt en skyldighet enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, skall huvudmannen återställa det som rubbats eller fullgöra det som eftersatts och ersätta skadan.

47 § Om huvudmannen orsakas en skada på grund av att en fastighetsägare har överskridit sin rätt eller åsidosatt en skyldighet enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, skall fastighetsägaren återställa det som rubbats eller fullgöra det som eftersatts och ersätta skadan.

48 § Skadestånd enligt denna lag skall avse personskada, sakskada och ren förmögenhetsskada.

49 § Om en fastighetsägare har betalat en anläggningsavgift och det sedan visar sig att fastigheten på grund av att bygglov vägras inte kan användas på det sätt som förutsattes när avgiften betalades, skall kommunen återbetala avgiften eller en del av den. Återbetalningen skall göras i den mån det som avgiften avsåg inte kommer att leda till motsvarande vattentjänster för fastigheten.

Kommunen skall betala ränta på återbetalningsbeloppet enligt 5 § räntelagen (1975:635) från den dag då fastighetsägaren betalade avgiften.

Talan om återbetalning skall väckas inom två år från den dag då det beslut på vilket talan grundas vann laga kraft. Talan får dock väckas senare, om den relevanta ändringen i förutsättningarna för fastighetens användning inte rimligen kunde förutses inom den angivna tiden.

Redovisning

50 § En huvudman skall i fråga om verksamheten med att ordna och driva en allmän va-anläggning se till

1. att verksamheten bokförs och redovisas i enlighet med god redovisningssed där resultat- och balansräkningar redovisas särskilt och där det av tilläggsupplysningar framgår hur huvudmannen har fördelat kostnader som varit gemensamma med annan verksamhet, och
2. att redovisningen, när den är fastställd, finns tillgänglig för fastighetsägarna.

Tillsyn

51 § Länsstyrelsen utövar tillsynen över att kommunen fullgör skyldigheten enligt 6 § att tillgodose behovet av vattentjänster. Länsstyrelsen får förelägga kommunen att fullgöra skyldigheten. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Överklagande och prövning av va-frågor

52 § Länsstyrelsens beslut om föreläggande enligt 51 § får överklagas av kommunen hos Statens va-nämnd.

53 § Statens va-nämnd prövar i övrigt mål om frågor som regleras i denna lag eller i före skrifter som meddelats med stöd av lagen.

54 § Statens va-nämnds förelägganden får förenas med vite.

55 § Frågor om utdömmande av vite som har förelagts enligt denna lag prövas av Statens va-nämnd självmant eller efter ansökan.

56 § Bestämmelser om Statens va-nämnd och förfarandet i nämnden i mål enligt denna lag samt om verkställighet och överklagande av nämndens beslut finns i lagen (1976:839) om Statens va- nämnd.

Undantag från 2 kap. 1 § kommunallagen (1991:900)

57 § Trots bestämmelsen i 2 kap. 1 § kommunallagen (1991:900) om anknytning till kommunens område eller dess medlemmar, får en kommun sköta driften av en allmän va-anläggning i andra kommuner, om driften sker på affärsmässiga grunder och ekonomiskt redovisas skilt från annan verksamhet.

Övergångsbestämmelser

2006:412

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007, då lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar skall upphöra att gälla.

2. För en va-anläggning som förklarats för allmän enligt 31 § den upphävda lagen eller motsvarande bestämmelse i äldre lag och som inte är att anse som allmän enligt 2 § den nya lagen gäller följande.

a) Bestämmelserna i 10-22, 24 och 25 §§, 30 § första stycket, 31 § första och andra styckena, 32 §, 35 § andra stycket, 36-43 och 53-56 §§ den nya lagen skall tillämpas i fråga om anläggningen.

b) Bestämmelserna i den upphävda lagen, utom 5 §, 6 §, 12 a § och de bestämmelser som motsvarar de i a) uppräknade bestämmelserna, skall tillämpas så länge anläggningen består som allmändeförklarad, dock längst till och med den 31 december 2016.

c) Huvudmannen för anläggningen får inte besluta i frågor som rör anläggningens verksamhetsområde. Det som sägs i 7 § den upphävda lagen skall, från och med den 1 januari 2007 endast avse huvudmannens skyldigheter för tiden dessförinnan.

3. Det som en huvudman enligt den upphävda lagen har beslutat i fråga om en va-anläggningens verksamhetsområde skall gälla även efter ikraftträdandet.

4. För andra allmänna va-anläggningar än dem som avses i 2 skall det som en huvudman enligt 22 eller 27 § den upphävda lagen har beslutat i frågor om användningen av va-anläggningen eller om taxa fortsätta att gälla till dess att kommunen med stöd av 23 och 34 §§ den nya lagen har ersatt huvudmannens beslut med nya föreskrifter, dock längst till och med den 31 december 2008.

5. Bestämmelserna i 50 § den nya lagen tillämpas första gången för det första räkenskapsår som påbörjas efter den 31 december 2006.

6. Denna lag skall inte tillämpas på mål eller ärende som enligt bestämmelserna i den upphävda lagen har anhängiggjorts före ikraftträdandet.

Uppsala Vatten och Avfall AB

Box 1444, 751 44 Uppsala

Telefon växel: 018-727 93 00

Fax växel: 018-727 93 10

E-post: uppsalavatten@uppsalavatten.se

Telefon kundtjänst: 018-727 94 00

Fax kundtjänst: 018-727 94 10

E-post: kundtjanst@uppsalavatten.se

Hemsida: www.uppsalavatten.se

**Uppsala Vatten ansvarar för kommunens
vattenförsörjning och avfallshantering.
Med avancerad teknik och stort kunnande
levererar vi dricksvatten, renar avlopps-
vatten, tar hand om hushållavfall,
producerar biogas samt återvinner avfall.**

UPPSALA VATTEN